

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СВИТЪЦИТЕ НА ГОСПОДНОТО НАПОМНЯНЕ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Божията Ръка	9
2. Видението със свитъка на Господната Вода	20
3. Видението със свитъка на Господния Хляб.....	28
4. Видението със свитъка на Господното Вино	37
5. Видението със свитъка на Господното Масло	49
6. Видението със свитъка на Господната Сол	63

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Изминаха няколко месеца на върховно изпитание и страшно гонение от дявола върху сърцата на Божиите чеда. Ситото на изпитанието беше с толкова стеснени отвори, щото скоро сърцето ми започна да забелязва достатъчно много обезпокоителни и наскърбяващи факти. Тези факти ме наведоха на мисълта, че отново трябва да падна на колене пред Господ и да Го моля за Милост и Съвършено водителство. Още в началото на тази извънредна пророческа книга аз искам да бъда ясно и правилно разбран от всичките Божии чеда. Защото, колкото до програмата-максимум, която трябваше да извърша за Исус Христос и Божието Царство, аз я изпълних със Силата, дадена ми от Господ и с Неговото Лично благоволение. В това отношение днес стоя на Хълма Господен и там чакам събирането на живия Божий остатък, който ще утвърди, съхрани и прослави Христовата Вяра по целия свят. За това мое изчакване Исус ми беше говорил още преди няколко години. Той лично ме беше предупредил, че ще дойде миг от живота ми, когато ще трябва да чакам събирането на останалите. А фактът, че става дума за чакане, е доказателство, че по Божията Воля съм тичал повече от мнозина други.

Но какво междувременно се случваше, докато аз стоях на Господния Хълм?

Случваше се това, че освирепелият Сатана за сетен път мобилизира всичките си духовни сили и побърза да постави ями, примки и съблазни по пътя към Хълма. И, искат или не, едни паднаха в ямите, други се оплетоха в примките, а трети се поддадоха на съблазните. Ден след ден и седмица след седмица моят Господ щеше да бъде прекомерно наскърбяван от делата на религиозни лицемери, залепили съдбите си като паяжини към служение "Мория" и решили, че могат да насилстват, угнетяват, печелят, ядат и пият за сметка на делото на Божия пророк. Всъщност, ако има нещо, в което дяволът за съжаление успя, то е, че с фалшиви християни той хвърли укор и сянка върху безкористното даване на един Божий слуга

и върху Светлината на цялото пророческо благовестие. Ще си позволя да цитирам откъс от писмо, което разплака сърцето ми:

“Братко наш! Ти си най-добрият пророк и баща. В лошо състояние сме, с малко пророчески книги сме и нищо не можем да направим, защото ние не сме от знаещите по духовния път, и от първенците... Ти можеш да ни помогнеш с пророческите книги, тези изоставени и осакатени братя и сестри трябва да ги храним...”

И така, братко мой, след тринадесет години на усилено пръскане и сеене на десетки хиляди книги и стотици заглавия, аз получавам писмо, в което смирени братя и сестри ми пишат, че Божието стадо е осакатено и изоставено от... първенците на служение “Мория”...

Ама, че ужас – в служение “Мория” имало първенци!

Откъде се пръкна това върховно лицемерие и откъде дойде този уродлив сатанизъм, та скромни Божии души да забелязват първенци в служение “Мория”? Кога Божият пророк стана първенец сред Божието домочадие, та да заповяда всички след него да се изживяват като първенци? Кога си позволих да зарежа дори едно агънце на Господа, или да го осакатя с насилие и първенствуване? Кога тръгнах да превръщам книгите си в пиедестали за човешко величие, човешка печалба и мания за господаруване?

Братко мой! Аз не искам да цитирам цялото писмо, защото тогава сърцето ти би изплакало остро. Защото непременно би разбрал, че духовно нечистоплътни хора влизат в домовете на хората с книгите на служение “Мория”. И като вадят химикалка и лист, правят опис на имуществото на сиромасите. А след това ги заплашват, че ако не продадат имуществото и не им дадат парите от продаденото, ще отпаднат от Господ. Защото после парите непременно щели да служат за делото на Божия пророк...

Аз категорично отхвърлям такова събиране на пари!

Аз го заклеймявам в Господното Име и настоявам пред Господ Исус да излее изобличение, Гняв и яростно наказание върху всички насилници, сребролюбци и угнетители! Пред Името и Кръвта на моя възкръснал Спасител заявявам, че служение “Мория” никога и по никакъв начин не е изпращало никой при никого, за да ни се събират пари и да се угнетяват

сиромасите! Всичко, което се случва и превръща в позор и петно за пророческото благовестие, е провокирано и дирижирано от дявола, който има за цел да затъмни Светлината на Христовия Пример за безкористно даване и безкористно жертване. А коренът на всичкото това зло е в религиозната амбиция на непосочени, неутвърдени и неизвисени духом човеци, за да се изживяват като пратеници на Господ Исус Христос и като Негови служители.

През всичките години на моето слугуване на Исус, аз знаех, вярвах и продължавам да зная и вярвам, че Бог благоволи в плодовете на щедростта и благодарението. Но тези плодове се раждат в дълбоко докоснатото сърце, което именно чрез сеенето на средства иска да покаже, че обича Исус и е готово всячески да съдейства за успеха на Делото Му.

Бог е Първият и Суверенният Земеделец, Който пръв вкухва от плода в сърцата на човеците, които Го обичат! Чак след това идва ред на слугите Му, които биха усетили великата Му снабдяваща Мощ и Сила!

Но да отиде някой преди Исус, за да събира чужда жетва и да участва в чужди трудове – това е грях, който има силата на демонично изгорение върху съвестта. И човеците, които са вършили този грях, непременно вече са паднали в страшно осъждение, което ще ги погуби и изпепели. Те са тръгнали да свалят последната риза от гърба на сиромаша и да му взимат едничката му завивка, а това моят Господ никога не би направил с бедния Лазар...

Моля те да ме разбереш, братко мой! Моля те със сълзи на очи да внимаваш на всичко, което пиша! Защото става дума за една бяла дреха, която всички сме длъжни да носим пред Бога и Отца! Става дума за светлия и чист висон, който е **“праведните дела на Светиите”**. Няма нищо праведно в това да се изживяваш като пратеник, без да имаш нито едно от Христовите пълномощия, нито белезите и печатите на Неговото благоволение. Просто за някои безумци служение “Мория” се превърна в кокошката, която им снася златни яйца. Но те просто не са разбрали, че Божият пророк не счита нито една пророческа книга за своя собствена, за да върти с нея бизнес, търговия или какъвто и да било личен интерес.

Нищо подобно! Аз съм само настойник и приносител на Божиите тайни, които са ми дадени по Милост и Благост от Божието Светилище! Който е поискал тия тайни в Името на Исус – непременно ги е получил даром в Името на Исус. Но от този момент неговата лична отговорност пред Бога става толкова голяма, колкото е и моята. Защото от онзи, комуто много е дадено, много и ще бъде изисквано.

Каква е тогава моята награда?

Без всякакво съмнение - тази, че платих със сърдечни страдания от всякакво страшно гонение, за да станат явни думите на Господ Исус в света на дявола и тъмнината. И бих добавил за личната ти увереност, че докато някъде на света има поне едно човешко сърце, което да чете виденията от Хълма Мория, написани от Святия Дух чрез ръката ми – то и дотогава аз стоя и продължавам да стоя в свещенослужение пред Бога и Отца, понеже чрез личното ми свидетелстване се спасяват сърца и осветяват души. А това свидетелство непременно заслужава твоето доверие и благодарение към Бога. Това са двадесет и четири духовни и сто и тридесет и четири пророчески книги на служение "Мория", в които Бог е говорил с многообразната Си Благодат – както на младенците, така и на младежите и бащите. А Същият Този Бог, приел пред Трона жертвата на един от последните Си пророци на земята, е Бог ревнив. Бог, Който ще държи лична сметка от всяко сърце за начина, по който се е обхождало с всичките Му думи на Вечен Живот. Бог, Който десетки години е напоявал с дъждовете на Духа Си Собственото Си Лозе. Бог, Който за последно ще изпрати слугите Си, за да потърсят сладките плодове на Правдата по всичките лози и лозници. Там, където пръчките са дали Плода Му, Той ще ги очисти, за да дадат още повече Плод. Но ако някъде лозите и лозниците са били поразени от религиозно-демонична мана, а плодовете им са гнили, то на такива пръчките ще бъдат отрязани и хвърлени в огъня на погублението. Ето затова аз получих още едно Лично послание от моя Господ, което съм длъжен да дам на Божието домочадие. Послание, с което Божиите чеда ще разберат, че от Небето вече им е дадено всичко, необходимо за духовния живот и благочестие. И не просто всичко, но една

преизобилна трапеза, чиито ястия ще им стигнат до мига на Вечността. Обичам да казвам това в разговор с Божиите чеда, но ще го напиша и тук:

Ако посветите по един месец от живота си за прочитане, проумяване и утвърждаване в само една от пророческите книги на "Мория", то тогава Господ ви е приготвил трапеза за цели тринадесет години напред. И това е само при положение, че в сърцата ви няма никакви причини, които да спират духовния ви растеж. Но ако се прибави и период за очистване, за покаяние и за утвърждаване, то тогава тези тринадесет години непременно биха стигнали и до тридесет.

За какво говорим тогава? За това, че изворът на Божия пророк е пресъхнал, или затова, че Господ е изсипал води, които нито могат да бъдат изпити, нито могат напълно да бъдат проумявани и проповядвани?

Истината е, че в изминалото време дяволът насади много заблуждения в сърцата на много човеци. Заблуждения, с които те си помислиха, че служение "Мория" е издателство, което всеки месец публикува списания и книжчици. Досуц като светските такива. И само просветените и докоснатите от Господ Исус разбраха, че Божият пророк начерта Небесната Божия програма и ревностно извърши мисията си. Тъй щото служение "Мория" никога не е било издателство, нито печатница, нито компания, която да бълва тиражи срещу определен абонамент.

Няма абонамент, приятели мои!

Няма издателство, няма печатница, няма компания!

Няма организация, нито има платени кадри с бюджет и ведомости!

Служение "Мория" е изява на Господния Хълм и на могъщото очистващо и осветяващо действие на Божия Пророчески Дух!

Този е Духът, чрез Който Исус ще получи прави пътеки преди Своето Второ Пришествие! Този е Духът, с Който Господ Исус осъжда великата блудница Вавилон и пророчески определя участта ѝ в огненото езеро! Този е Духът, с Който Бог Отец вдига показалеца Си и предупреждава света за сетнината му и дяволските поклонници за участта им!

Този е Духът, Който и в тази книга ще напомни на всичките Божии чеда как трябва да се обхождат с пророческото слово, за да не изгубят Присъствието и водителството на Господ Исус Христос!

Който иска да Го послуша – нека прочете страниците на тази извънредна пророческа книга и да я направи като белег на ръката си и като надчелие за очите си. Защото на всички, които искат да бъдат Звани, Избрани и Верни, Господ отново ще проговори от Святия Си Храм и от Славното Си Светилище! Нему да бъде Слава, почит и благодарение – за всичката Милост и Благост, с които ни спохожда!

Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С БОЖИЯТА РЪКА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Ако има дума, която би могла да ти обясни много от нещата в днешните духовни реалности, то това е думата "присъствие". Искам много да внимаваш на тази дума, понеже тя е сърцевина и разковниче за пророческите видения, които ще получиш чрез тази книга.

И така – за какво присъствие става дума?

Истината е, че в този свят има две невидими присъствия, които са в битка за спечелването на човешките души и сърца.

Първото невидимо Присъствие е Божието. Бог присъства на тази земя чрез Святия Си Дух и дарява Неговото Присъствие на всеки, който е повярвал в Името, Делото и Възкресението на Господ Исус Христос. Като служители на Божиата Светлина по земята действат и много Божии ангели, които са в битка със силите на тъмнината.

Второто невидимо присъствие е дяволското. Дяволът присъства на тази земя, като паднал от Небето херувим, който е повлякъл в бунта си против Бога едно неизброимо число от паднали ангели, които впоследствие са станали демони и бесове. Най-силните между тях Сатана е разположил като поднебесни сили на Вавилонския религиозен дух или като сили на ада и бездната, действащи чрез окултизъм и източен вятър. А на по-слабите е дал да се изявяват като бесове и земни зверове, които атакуват телесното естество на хората със съблазни, изкушения и всякакви плътски пожелания.

Имайки свободната си воля и вярата в сърцата си, хората могат да избират в кое от двете присъствия искат да се намерят.

Когато това е Божието Присъствие – хората преминават от тъмнината на света в Светлината на Духа.

Когато това е дяволското присъствие – хората си остават в тъмнината на света, за да бъдат съдбоносно уловени в някоя от хилядите мрежи на дявола – била тя светска, религиозно-демонична или окултна.

И ето тук, братко мой, идват най-важните въпроси, които всички трябва да си зададем:

Как намираме, как преживяваме, как престояваме и как пребъдваме в Божието Присъствие?

Не мисли, че отговорът на тези въпроси е лесен. Защото в Божието Присъствие има както приближаване, така и отдалечаване. Апостол Яков напомня на всички ни в тази връзка:

“Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас. Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи...”¹

А думите на псалома гласят:

“Боже, не се отдалечавай от мене; Боже мой, побързай да ми помогнеш...”²

И сега искам много да внимаваш, понеже в думите на Яков е скрито нещо твърде важно. Той не ни казва, че ние ще стоим и Бог ще ни приближава, но че Бог ни приближава само тогава, когато ние се приближаваме към Него. Така непременно разбираш, че Божието Присъствие има периферия, тоест, крайна граница, но също така то има и център, тоест, мястото, където е Самият Бог.

Когато човек се приближава към центъра на някое място, то и центърът на мястото ще се приближава към него. Но ако тръгне да се отдалечава, то и центърът ще се отдалечи.

През всичките четиринадесет години, откакто пиша духовни и пророчески книги, аз стотици пъти преживях приближаване към центъра на Бога, сиреч, до Самия Му Престол и до Тронната Му Зала в Небесния Ерусалим. Ефектът от това мое духовно приближаване всякога беше свързан с написването на нова книга, която отговаряше на моментния ми духовен растеж и на цената, която съм платил в приближаването си до Бога. Ти сам можеш да прецениш докъде успя да се приближи Божият пророк през последните години, но не затова е сега думата ми.

Думата ми е за друго, а именно:

Колко останаха с Христовия слуга, за да стоят там, където той се е приближил и да вършат Божията Съвършена Воля? Колко приеха в сърцата

---

¹ (Яков 4:8)

² (Псалми 71:12)

си мисълта, че в този живот няма нищо по-важно от това да се приближават при Бога, та и Той да се приближава при тях?

Знаеш ли колко болка и скръб причиняват на сърцето ми оправдания и изповеди на човеци, които твърдят, че вече нямали Божието Присъствие и се чувствали много зле? Те сякаш се опитват да прехвърлят отговорността за собственото си състояние на Бога или на радикалното слово, което са получили от Божия пророк.

“Не усещам вече Божието Присъствие, братко!” – решава да ми каже някой, като счита, че с тия думи вече е свободен да върши каквото си иска или че по този начин вече не е духовно ангажиран с делото ми и мисията ми. Ами, върши каквото си искаш, братко! Всеки нека да върши каквото си иска и да уповава на нещата, в които е убеден! Но аз ти казвам, че в тези последни седем години, а най-вече в изтичащите месеци на тази година мнозина се огънаха и върнаха назад. Те вече не мислеха за Божието Присъствие като за най-важното нещо в живота си. Те не разбраха, че всяка една пророческа книга е просто още една стъпка към Бога и уникално преживяване на Божието Присъствие. Те не запомниха, нито вникнаха със сърцата си в най-сериозното предупреждение на Апостол Павел за времето на човека-Антихрист:

“Никой да не ви измами по никой начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта...”³

Забеляваш ли думата в този стих, която най-много изпъква с пророческия си прицел?

Това е думата **“отстъпление”**.

Но какво е отстъплението? Не е ли то обратното на приближаването?

Хайде тогава отново да ти напомня стихът от Апостол Яков, на който ще направя духовен контрапункт в съгласие със стиха от посланието на Апостол Павел:

“Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас...”⁴

---

³ (2 Солунци 2:3)

⁴ (Яков 4:8)

А ето и духовният контрапункт:

“Ако отстъпвате от Бога, ще отстъпва и Той от вас!”

“О, да не бъде братко!” – ще извика уплашен някой. И дори би добавил:

“Дано никога Господ да не отстъпи от нас!”

Ами че Той няма никога да отстъпи от нас, ако и ние никога не отстъпим от Него! Това е здрав разум, Небесна мъдрост, съвършено заключение!

Защо?

Именно защото когато ние отстъпваме от Бога, то тогава собственото ни отстъпление прави Бог да се отдалечи от нас! Не че Благият Отец гори от желание да Си тръгне от живота ни, но че нашата воля не е в съгласие с Неговата, и сърцата ни тръгват да слушат собствените си мисли и намерения, а не Неговите мисли и намерения!

Разбираш ли сега колко е важна думата “присъствие”?

Разбираш ли колко е съдбоносно ние да присъстваме в Бога, а не да чакаме някак Неговото Присъствие да дойде? Защото то може да дойде по Милостта Му, но може и да не дойде поради Гнева Му! Понеже Бог не се отчита на никого и към едни закоравява, а към други показва Милост. И ако ние искаме да сме от тези, които намират Милост, то нека внимаваме на всичко, което Господ Исус ще ни даде и покаже в тази книга. Понеже в нея ще става дума именно за Божието Присъствие, което прави Божиите люде присъствени, както и за демоничното отстъпление, което прави разколебаните и неверните отсъстващи.

Да, братко мой! Това е създението, което искам завинаги да запомниш в сърцето си! Когато влезеш в Божието Присъствие, то тогава ставаш един от присъствените на Бога и Отца чрез Господа, Ходатая и Застъпника наш пред Божия Престол – Исус Христос! Когато се отдалечиш от Божието Присъствие и го напуснеш, желаейки да вършиш всяка друга воля, но не Божията, то тогава ставаш участник в отстъплението от Бога, и един от отсъстващите, за които е запазен Гняв и мрачна тъмнина довека!

“Как да присъствам в Бога?” – ще попиташ ти. А аз ще ти кажа, че в Божието Присъствие има пет духовни кръга, които отговарят на Живата Вода, Господния Хляб, Господното Вино, Господното Масло и Господната Сол. Книгата, която ще прочетеш, е написана от Божий слуга, който през

цялото си слугуване премина през тези пет духовни кръга на Божието Присъствие, като накрая остана завинаги в Солта, тоест, като жертвен юнец, осолен с Огън. Но за това ще говоря на точното време и място. А сега нека вече да ти предам и непосредствения разговор, който имах с Господ Исус Христос. Защото, докато бях коленичил и се молах за всичките си братя и сестри, Той дойде...

Огън от Свята ревност и съдържан от Милост Гняв бяха изпълнили моя Господ и пламтяха като печати на Лицето Му. И аз, като наведох глава пред Него, едвам успях да Му прошепна:

“Господи мой! Имай Милост към слугата Си и послушай думите на молитвата ми. Ти наистина изля преизобилно Слово в сърцето ми и направи от това Слово най-съвършен дар за Твоята Невяста. Но аз сега Те моля Господи за тези, които отпадат от вярата в Твоите пророчески думи и видения. Моля се за всички, които отстъпват назад и не искат да помнят, че Ти ги храни, възраства и благославя през последните четиринадесет години. Понеже, ето Исусе – човеците, които четяха виденията Ти, вече се уплашиха, че повече няма да им говориш чрез слугата Си. Те не искаха да си спомнят какво Си им дал, нито да уповават на Вярността Ти. А някои просто решиха в сърцата си, че слугата Ти е отпаднал от Тебе и вече е ненужен и безполезен. Говори ми, Господи мой! Дай ми да видя какво се случва!”

В отговор на молитвата ми, Господ протегна ръката Си и ме погали. А след това започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Ако има човек, когото да нарека Съвършено полезен и предан на Делото Ми, то това си ти. Да, казвам го и нека Святият Дух потвърди думите Ми в сърцата на всичките Божии чедра. Защото влезе до най-дълбокото и най-високото на Моето Присъствие и на Присъствието на Отца Ми! Влезе не просто да видиш и напишеш книгите, които ти дадох! Но в действителност влезе, за да останеш завинаги с Отца, Сина и Святия Дух, имайки белезите и печатите на всичкото Небесно Благоволение!

Колкото до човеците, които вече се съблазниха в мисълта, че Господ няма да те употребява за писане на книги, то такива наистина

са останали слепи, ако и да излях реки от колурий, и сърцата им самоволно са се помрачили, за да не осъзнаят чудесата и знаменията, които извърших чрез теб.

Но на всички, които искат да внимават на думите Ми, сега ще кажа, че на твоят Господ не са Му нужни толкова книги, колкото са били томовете на древната Александрийска библиотека, за да осъди света и да спаси оцелелите. Достатъчна е една Библия и десет дузини от пророчески свидетелства! А тия, които роптаят, нека чуят сега думите Ми, и нека Ми отговорят, ако могат:

Роптаеше ли Ранната Ми Църква, която трябваше да се приближава към Мене с четири евангелия и двадесет и три послания? Не беше ли в тези евангелия и послания Силата на Святия Дух и могъщото Помазание на Небето? Защо тогава вие роптаете, след като към тези евангелия и послания прибавих мощните свидетелства на пророка Ми и му открих тайни, които бяха замълчани към древните? Защо решихте, че Господ ви е длъжен, когато всички вие сте Му длъжни до последната секунда на живота си? Защо решихте, че като сте сеели всеки месец десетъците си, то сте си направили застраховка за вечно престояване в Божието Присъствие, а не се замислихте, че това Присъствие се отстоява с постоянство и Съвършена непоколебимост? Защо решихте в сърцата си, че когато един пророк спре да пише книги, то такъв престава да бъде пророк на Господа? Само с писане на книги ли се занимават Божиите пророци? Не стоят ли те най-вече в пролома, за да бъдат ходатаи пред Лицето на Господ и да измолват Милост и Благост за човешките души? А с Духа на написаното от слугата Ми какво сторихте? Заживяхте ли пророческото слово, за да оживеете пред очите на Отца Ми? Станах ли явен за вас така, както станах явен за пророка Ми? И малко ли ви бяха стотиците видения, които Стефан ви донесе от Светилището? Не се ли наситихте вече? И ако се наситихте – защо не Ми благодарихте? Или ако Ми благодарихте – защо не прославихте Името Ми?

Аз само Господ на великото ли съм? Не съм ли и Господ на скромното? Ще свалите ли древните пророци на Отца Ми от заслужената им почит и място в Небето, само защото са написали по една или две страници с Дух от Духа на Отца Ми? Не е ли Божия Волята кога и колко да излее в сърцето на един Свой помазан съд, за да осъди Вавилон и да спаси живия Си остатък? А защо не помислихте къде биха стояли и до днес Господните овце, ако Господ не беше им показал Милост и не беше им дал виделина в тъмното?

Кой е оня удавник, който би забравил спасителя си? Или кой е оня полумъртъв нещастник, който не би помнил как Добрият Самарянин мина с магаренцето Си покрай него и изля Вино и Масло на раните му?

Но ето, казвам на всички ви, че вие все още не благоговееете в Господното Присъствие, и не сте станали присъствени за Мене и Отца Ми, както стана присъствен пророкът Ми! Затова сега на него ще дам да ви покаже нещата, които не знаете, нито някога сте проумявали! Дано след това Мое явление в живота ви всички до един се стреснете, покаете и възвърнете! Защото каквото имах да говоря чрез слугата Си Стефан – Аз вече го изговорих! И никой никога няма да му отнеме Венеца на Славата, нито блаженството в Сион и наградите на бъдещите добрини при Обновлението на всичко! Но пак заради вас ще отворя устата Си, а Отец Ми ще протегне Ръката Си още веднъж! Защото Неговата Съвършена Воля днес е да ви види като присъствени пред Престола Си и пред светилниците на Святия Си Олтар!

И сега, слуго Мой, нека те заведе на Моя Свят Хълм! А ти гледай към Небето и внимавай на знамението, което ще се разкрие пред очите ти! Понеже е знамението на живота ти пред Мен и е назначено да послужи на Божиите чеда!”

След последните Си думи Господ ме прегърна с ръцете Си и духом ме пренесе до Святия Си Хълм. И тогава докосна главата ми, а аз погледнах към Небето. И ето, че там в облаците се отвори врата. А от вратата към мен

се простря Ръката на Бог Отец. Тя започна да се приближава към мен, като ставаше все по-голяма и голяма. А когато изпълни целия небесен свод, Исус ми проговори, казвайки:

“Коленичи на Господния Хълм и виж как Ръката на Отец Ми ще подейства върху тебе!”

С вълнение коленичих, като видях как пръстите на Божията Ръка още повече ме приближиха. И ето, че Отец вече ме докосваше с най-малкия пръст на Ръката Си. А в мига на допира, от самия пръст започна да тече Жива Вода, която пълнеше сърцето ми, докато го напълни и препълни. Но нещата не спряха дотук. Защото Ръката на Отец повторно ме докосна, този път с безименния пръст. И ето, че от самия пръст се посипаха бели дъхави самуни от горещ Небесен Хляб, който влизаше в сърцето ми. Така, след Водата, усетих сърцето си препълнено с Хляб. А знамението продължаваше да се случва. Защото Ръката на Отец вече ме докосваше със средния пръст, от който потече Вино с дъх на Кръв. Така и Виното напълни и препълни сърцето ми. И ето, че за четвърти път Божията Ръка ме докосваше – този път с показалеца. А тогава от самия показалец започна да тече Масло, което също пълнеше и препълни сърцето ми. А в самото Масло усетих аромат от Касия, Смирна, Канела и благовонна Тръстика. И ето, че накрая Божията Ръка ме докосна и със самия палец, от който излезе Огън. Но този път палецът не просто ме докосна, а ме натисна до смачкване и пръсване и разкъсване, тъй щото изревах от болка и непосилно ужасяване. А когато най-сетне палецът се вдигна от мен, от него започна да се ръси Сол, която влезе в сърцето ми и ми докара люта болка и страдание. Миг след това Ръката се вдигна и остана простряна над Хълма, а Господ се надвеси над мен и започна да ми говори, като казваше:

“Разбра ли знамението Ми, слуго Мой?”

“О, Исусе!” – простенах аз – “След натиска за последно от Божия палец се чувствам смазан и разкъсан. Но аз ясно видях, че сърцето ми последователно се напълваше при всяко докосване от пръстите на Божията Ръка.

Първия път Отец Ми даде Жива Вода с кутрето Си.

Вторият път – Хляб чрез безименния Си пръст.

Третият път – Вино с дъх на Кръв от средния Си пръст.

Четвъртият път – Масло с показалеца Си.

А петият път – Огън, придружен от Сол с палеца Си...”

“Да, така е!” – отговори Исус и продължи – **“И ето такъв беше твоят пророчески живот за Мене и твоето слугуване на Небето! А нека сега слушат думите Ми всичките Божи чедра и да проумеят видението.**

В първите години, когато Отец Ми те посочи и Аз те призовах, ти беше дарен с Присъствието на Живата Вода. А тогава живи води потекоха от утробата ти и ти започна да пишеш първите си книги по откровения от Светия Дух. Така Отец Ми те запечата като един от Присъствените Си извори.

В по-следващите години, когато сърцето ти зажадня за още по-близко общение с Мен, Сам Аз се явих към тебе като Хлябът на Живота. И тогава пророческите книги, които започна да пишеш, станаха Хляб. Така Отец Ми те запечата, като един от Присъствените Си хлябове. И понеже сърцето ти закопня за още по-близко общение с Мен, а ти пожела да се уподобиш в страданията ми, в годините след Хляба, Аз ти се явих като Лоза и Вино, и като Разпнатия на Кръста. Тогава и книгите ти станаха още по-радикални и Свети, като призоваваха човеците да бъдат гладни за гонение, и да участват в страданията Ми! Така Отец Ми те запечата като един от Присъствените Си виночерпци.

А ти постоянно оставаше ревностен и твърде много желаещ Божието Присъствие. Така дойде миг, когато те допуснах в дълбокото на Светилището Си и ти показах стаята на Мировареца, Арфата на Давид и всичките дълбоки и прекрасни чудеса на Божиата Мъдрост. Тогава за теб Аз станах Масло. Свято Миро, което не свършваше, но действаше преизобилно в сърцето ти, тъй щото ти наистина написа прекрасни книги и даде Съвършени свидетелства на Църквата Ми. Така Отец Ми те запечата като една от Присъствените Си Маслини.

Но ето, че в последните три години ти не просто възлюби Мен, Отца Ми и Святия Дух, но докрай Ни възлюби. И като се устреми в дълбочините на Отческото Сърце, позна всичките дълбоки тайни на Божия Суверенитет. И Отец Ми реши, че може да ти възложи най-тежкото Си дело и най-отговорната Си задача – да те направи стълп и подпорка на Вечната Си Правда по земята. Така дойде миг, когато с Огъня от Палеца Си Той те направи жертвен юнец на Господния Хълм, пълен с вярата на Авраам. И Сол излезе след Огъня, за да те осоли и да останеш в Божия пролом като ходатай и застъпник за живия остатък. От този момент Солта в сърцето ти написа най-дълбоките и Свети книги, слизали от Небето. Защото те бяха писани с Отческото благоволение, с Отческата Мъдрост и с всичката Светост от жертвения принос, в който се превърна слугуването ти и иждивяването ти. Така Отец Ми те запечата като един от присъствените Си юнци.

А сега нека попитам всичките Божи чедра:

Извървяхте ли пътя от Водата до Солта, за да познаете що ще рече навлизане в Божието Присъствие? И ако все още не сте го извървели, то да пише ли слугата Ми още книги, които не касаят никого в нищо, понеже още сте преди прага на Царството? Помнете ли думите на Апостола Ми Петър, който във второто си послание написа думи, вечни и неизменими:

“Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум, за да помните думите, изговорени по-напред от светите пророци и заповедта на Господа Спасителя, дадена чрез изпратените вам апостоли...”⁵

Помнете ли и вие последните Ми думи и книги, изговорени от мене чрез пророка Ми?

Ето, казвам ви, че някога древните поради страх от Господ Бог си правеха филактерии, сиреч, напомнителки на Господния закон. Едни от тях ги слагаха над очите си, а други ги връзваха на ръцете си, за да бъде всякога напомнянето на Господа видимо в живота

---

⁵ (2 Петрово 3:1-2)

им. Днес Аз ще направя нещо ново за вас! Нещо, което Отец Ми в Милостта Си е заповядал за всички ви – за да го помните и пазите в сърцата си! Защото върху пръстите на Божиата Ръка, които докоснаха пророка Ми и го дариха с цялата пълнота на Божието Присъствие, днес Отец Ми е навил свитъци на Господното напомняне. Всеки от тези свитъци е придружен от видение, видно от Божиите зеници и служещо за поука и увещание!

Аз ще разтворя свитъците и ще дам водителство на слугата Си, за да ги опише в страниците на тази Свята пророческа книга.

Блажени човеците, които слушат думите на Отец Ми в свитъците и ги изпълняват! Те ще се нарекат Присъствени на Господа и няма никога да излязат вън от Него, нито Той ще излезе вън от тях!

Проклети от сега и довека човеците, които не искат да послушат думите на Отец Ми в свитъците, нито да ги изпълняват! Те ще се нарекат Отсъстващи на Господа и няма никога да влязат в Него, нито Той ще влезе вече в тях!

Аз, Господ Исус Христос, говоря чрез пророка Си от Святото Присъствие на Отца Си! Послушайте Ме, отпаднали, за да се възвърнете! Послушайте Ме, влезли, за да се приближите още повече! Послушайте Ме, приближени, за да се съедините с Мене, и Аз да се съединя с вас! Амин и Амин!”

2. ВИДЕНИЕТО СЪС СВИТЪКА НА ГОСПОДНАТА ВОДА

“Винаги се очистидай чрез Водата Ми и пий от нея, но никога не забравяй Присъствените Ми извори!”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Пълен с пределна искреност и с всичката любов, която Исус е положил в сърцето ми, аз искам тази книга да освободи хората от всичките възможни предразсъдъци и религиозни амбиции, с които са тръгвали към Божието Присъствие. Божието Царство никога не е било четене на книги, за да реши някой, че щом има пророчески свидетелства, то Спасението му е вързано в кърпа. Апостол Павел някога беше написал нещо простичко за всички нас:

“Но, ако ще Господ, аз скоро ще дойда при вас, и ще изпитам, не думите, но силата на тия, които са се възгордели. Защото Божието царство не се състои в думи, а в сила. Що искате? С тояга ли да дойда при вас? Или с любов и кротък дух?” ⁶

Аз не зная колко хора са били водени от Святия Дух, за да разберат пълнотата на написаното от апостола, но тук ще си позволя да кажа няколко думи. Защото нещата наистина не търпят никакво отлагане. Виждаш ли, братко мой, как Павел ясно пита дали да дойде с тояга или с любов и кротък дух? Ако би дошъл с любов и кротък дух, то тогава всички онези овце, при които е отишъл, непременно са събрани около Пастиря, Който е **“кротък и смирен на сърце”**, и са намерили покой на душите си. Но как стоят нещата, ако в действителност Павел би дошъл с тояга?

Нека ти кажа, че ако някъде трябва да се употребява тояга, то на такова място са се случили много неприятни събития.

Какви събития? Ето такива:

Измамени от някоя религиозна драка, или от религиозно амбициран трън, овцете са напуснали Присъствието на Пастиря и са оплели вълната си в бодлите на драката или тръна. Тази драка или този трън са били много притегателни за сърцата им. На всяко второ изречение те са

---

⁶(1 Коринтяни 4:19-21)

повтаряли: "Аз, мене, моето!" И тогава егото им е заблестяло с такава измама и притегляне, щото овцете са се подмамили от гордостта и човешката амбиция и са изгубили Божието Присъствие. И именно тогава тоягата влиза в ролята си. Тя се протяга и захваща главите на овцете, за да ги издърпа от тръните и да ги върне при Пастиря. А ако овцете започнат да се дърпат, ще последва и бой. Ще има и удари от тоягата, от които много боли, но са полезни и спасителни.

Аз зная, че никой от нас не иска Бог да се обхожда с него чрез тоягата Си. Всеки предпочита да бъде милван, погален, увещаван, насърчаван. Но точно тук ще ти кажа, че целия благодатен арсенал на Исус вече се изчерпва, понеже измамата и беззаконието са станали тотални. И мнозина от нас все повече ще чувстват върху гърбовете си ударите от Господната тояга. Но тогава, вместо да роптаят и да се бунтуват, най-добре е да се смирят и претърпят наказанието. Защото Господ наказва тези, които любя. И ако ние искаме наистина да пребъдваме в Неговото Присъствие, ще трябва да сме приготвени в сърцата си за всичко това. А сега нека вече да поговоря за първия кръг на Божието Присъствие, който е Водата.

Братко мой! Аз зная, че както всички човеци, така и ти имаш дом, в който живееш със семейството си. И в този дом има няколко места, където тече вода. Имаш вода в кухнята, в тоалетната, в банята. Една част от водата използваш за пиене, друга за къпане, трета за миене. Сам би могъл да си представиш в какъв ад ще се превърне животът ти, ако я нямаше водата. Тогава не би имал какво да пиеш, с какво да се изкъпеш или с какво да измиеш съдовете, с които се храниш. Водата е твърде важна. Тя е основа на нашето съществуване и ние не бихме могли да живеем без нея. Ето защо, когато човек пристъпи в периферията на Божието Присъствие, той първом ще намери Водата. Но нека сега всичко това да ти покаже моят Господ Исус Христос. Защото аз все така стоях до Него във видението с Божиата Ръка на Господния Хълм. И ето, че Спасителят ми проговори, като казваше:

"Слуго Мой! Аз сега ще призова Отец Ми да сниши ръката Си. А ти гледай видението и запиши всичко, което ще се яви пред очите ти!"

След тези Свои думи, Господ протегна ръцете Си към ръката на Отца, като Му казваше:

“Всемогъщи Мой Отче! Сниши Ръката Си върху слугата Си и дай му да види първия от свитъците, който е навит върху кутрето Ти!”

В отговор на думите на Исус, Отец простря ръката Си, тъй щото кутрето Му вече беше досами Сина Му. И ето, че моят Господ разви от кутрето пергаментовия свитък, който заблестя от Небесни лъчи. А тогава Той ми даде знак да гледам, като казваше:

“Виж написаното, слуго Мой! И прочети го на глас, за да знаеш каква е Съвършената Воля на Отца Ми за тия, които пристъпват в първия от кръговете на Присъствието Му!”

Погледнах към разгънатия пергамент, като забелязах как по протежението му заблестяха думи, написани със слънчеви лъчи. И понеже аз прекрасно разбирах написаното, го прочетох на глас пред Господ. А думите на свитъка гласяха:

“Винаги се очистивай чрез Водата Ми и пий от нея, но никога не забравяй Присъствените Ми извори!”

Едва бях прочел написаното, когато самият пергамент мигновено просия. И зад написаните думи изплува видение. А тогава Господ ми проговори, като казваше:

“Нека двамата с теб да влезем в това видение от свитъка на Отца Ми! Защото с този свитък Той ще ни въздигне до Тронната Си Зала и до мястото на Обиталището Си...”

Ето, че Исус просто хвана разгънатия пергамент, и го наметна върху мен, тъй щото Отеческото видение веднага ни погълна и извиси нагоре...

Братко мой! Цялото ми сърце величаеше Отца на Светлините от гледката, която се появи пред очите ми. Аз виждах Тронната Зала на Бог Отец и петте духовни кръга, които се разгръщаха пред нея. Те бяха огромни и всеки беше абсолютно различен от предишния. Мястото, на което се намирахме аз и Исус, беше в границите на Святото Божие Присъствие. И това беше мястото на Божията Вода, сиреч, най-външния от петте духовни кръга, който беше и най-голям. И докато гледах замаян на тая изявена

тайна на Святото Божие Присъствие, Господ проговори на сърцето ми, като казваше:

“Нека пристъпим сред Божията Вода! Защото искам да видиш най-важното в този кръг на Божието Присъствие...”

С благоговение пристъпих след Исус, когато забелязах как по протежението на самия духовен кръг Божията Вода сякаш започна да се вълнува и ври, тъй щото стотици места с мехурчета се появиха всред нея. Това ме учуди, понеже не разбирах. А Господ просто ми даде знак да продължа да Го следвам, докато приближихме едно от местата с мехурчетата. И когато се наведохме над него, аз с почуда забелязах, че това беше човешки дух, от който извираше самата Божия Вода. Така беше и с останалите места по духовния кръг на това Божие Присъствие. И тогава Исус отново проговори, като ми казваше:

“Тука, сред Присъствието на Божията Вода, ти виждаш Присъствените извори пред Лицето на Отца Ми! Това са Божи слуги, в които мощно са подействали думите Ми, които изрекох в Моето Евангелие:

“Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието...”⁷

Всички тези Присъствени извори са родили Водата, която идва от Вечния Извор, който е Сърцето на Отца Ми! И Аз сега ти казвам да се потопиш в това Божие Присъствие и да видиш какво ще се случи със сърцето ти...”

С огромно вълнение се потопих в Божията Вода, когато усетих как приливът ѝ мигновено превърна сърцето ми в извор. И вълни на Благодат и Освещение започнаха да преминават през сърцето ми, тъй щото за мен това беше най-чудното изживяване на всяка радост, блаженство и наслада в Божието Присъствие. А Исус, като протегна ръката Си и ме въздигна от Божията Вода, се взря в очите ми с Благодатния Си поглед, като ми казваше:

“Сега, когато си истинно потвърден от Святия Дух, като един от Присъствените извори на Бога и Отца, нека отново те върна на

---

⁷ (Йоан 7:38)

Хълма Господен и там да ти заповядам да извършиш Божието очакване...”

След тези думи на Исус, ние отново се намерихме на Хълма Господен, а от сърцето ми продължаваше да извира Божията Вода. А Господ, като държеше разгънатия пергаментов свитък, ми проговори, казвайки:

“Забележи, слуго Мой, как Отец Ми е казал:

“Винаги се очистивай чрез Водата Ми и пий от нея, но никога не забравяй Присъствените Ми извори!”

А сега иди в долината под Хълма и започни да даряваш човеците с Водата на Божието Присъствие. И като я даряваш, призовавай човеците първом да се очистват с Водата, и едва след това да пият от нея. За да видим колко от тях ще се покорят на Отеческото напомняне и ще пристъпят в Присъствието Му!”

Послушал моя Господ, аз слязох в долината под Хълма, а от сърцето ми все така продължаваше да извира Божията Вода. Тя се събираше край нозете ми и ме следваше, ставайки първоначално като малък вир, и увеличавайки се дори до езеро. А аз, вървейки в центъра на езерото, слизах все по-надолу в долината. Но ето, че накрая ме съзряха човеци. И като видяха езерото, възкликнаха от удивление. А единият от тях ме попита:

“Ти не си ли един от слугите на Господ Исус Христос? Понеже виждам, че Живата Вода се излива от тебе!”

“Да!” – отговорих му аз и продължих – “Господ ме прати от Хълма, за да дам Божията Вода на всички, които копнеят за Божието Присъствие! Но има условие, поставено от Бога и Отца, за да пристъпите във Водата Му! И то е, че преди тя да ви послужи за пиене, трябва да ви послужи за измиване и очистване! Ето, с Господния Глас ви призовавам да се измиете и очистите, а след това да пиете от Водата! И като тръгнете към Хълма, никак да не забравяте извора, с който Господ ви е посетил в живота ви!”

Докато още изговарях думите си, вторият от човеците поклати неодобрително глава, като ми казваше:

“Ти на нас условия ли ще поставяш? Какъв слуга може да си на Бога, ако не знаеш, че Божията Любов е безусловна? Или ни давай да пием от тази Вода, или си хващай пътя, а ние да си хващаме нашия...”

Чул думите на спътника си, първият моментално реагира, като му казваше:

“Не чу ли как Господният пратеник ти каза, че това не е негово условие, но Бог е решил така? Нека се измием и очистим, а след това да пием! Нека си спомним, че още в древен Израил, когато човек влизаше в присъствието на някой дом, първом му слагаха леген да умие нозете си и ръцете си, а чак след това чаша с вода, за да пие!”

На тези думи вторият троснато му отвърна:

“Аз нямам нужда от никакво умиване и очистване, понеже съм измит и чист и няма да си позволя някакъв пратеник да ме унижава. Или да ми дава да пия от Водата, или не е никакъв Божий пратеник!”

Първият никак не се съгласи с думите на втория. И като направи крачка встрани от него, каза му:

“Аз все пак първо ще се измия и очистя. Даже и да съм чист и без престъпление, пак ще простра ръце към Божията Вода и ще пожелаю Милост от Господ. Понеже кой по-добре да познава сърцето ми от Него? А когато се измия, с наслада ще пия...”

Ето, че първият наистина пристъпи в езерото и коленичи, за да измие ръцете си, нозете си и очите си. А спътникът му, като го гледаше с нескрита злоба, протегна ръка, за да загребе и отпие от Водата. Така, вдигнал шепата си, той наистина отпи, но само след миг я изплю с отвращение, като казваше:

“Горчи тази вода и не става за пиене! И не просто горчи, но ти оставя чувството, че едва ли не си грешник! Аз си тръгвам от тоя пратеник и няма да пия никога вече от тая Вода! Ще ме последваш ли!”

С ръце, нозе и очи, внезапно блеснали от измиването и очистването, първият му проговори, като казваше:

“Докато във всеки от нас има причини против Бога, то и Водата Му ще има причини против нас! Защо просто не се наведе и не се покори на Духа, за да бъдеш очистен и едва тогава да пиеш? Защо се отказваш така лекомислено от Божието Присъствие?”

“Никакво присъствие не е това! Никакво! Аз на никого не давам да ме съди и няма да се наведа пред тоя, дето не знам откъде е дошъл! А ти наистина си за окайване! Да, за окайване си!”

Така вторият просто си тръгна. А първият, измит и очистен, протегна шепите си и ги напълни с Божия Вода, като я отпи. А после с благодарно сърце възкликна, като казваше:

“Благодаря Ти, Господи! Благодаря Ти, че преди да ме напоиш, първом ми даде смирен дух, за да ме измиеш, очистиш и осветиш! И сега какво друго да сторя, освен да посветя живота си на Тебе и на почит към извора Ти, чрез който Ти ме очистваш и спасяваш?”

В отговор на думите му, Сам Исус се сниши от Господния Хълм, като му проговаряше:

“Който приема и почита пратеника Ми, той приема Мене! А който приема Мене, той приема Вечният Извор, Който Ме е пратил! И понеже ти отвори сърцето си за Божията Вода, и първом се изми и очисти с нея, а отпосле я отпи, то нека от тоз час тя да стане извор вътре в тебе! За да получиш награда на пророк, когото си приел в името на пророк!”

След тези Свои думи Господ докосна с Отеческия свитък сърцето на човека. И ето, че от него също започна да извира Божията Вода. А тогава Исус отново му проговори, като казваше:

“Сега, когато направи първата стъпка към Божието Присъствие, очиствай и напоявай с Божията Вода, както прави това слугата Ми, който те посети! И знай, че ще влезеш толкова повече в Божието Присъствие, колкото повече почит показваш на извора, с който Господ те посети! Понеже в Присъствието на Отец Ми се пристъпва с почитание!”

След тези думи към току що родения Си извор, Господ се обърна към мен, като ми казваше:

“Ела сега с Мен, за да видиш каква е сетнината на човека, който отказа да бъде измит и очистен, и изплю Божията Вода от устните си! Защото по-добре би било такъв никога да не беше се раждал!”

Ето че Исус ме вдигна със силните Си ръце, като полетя надолу в долината с мен. А тогава тя видимо се промени и стана пустинна и пясъчлива. И оня човек, отказал Водата на Божието Присъствие, вече беше предаден на унищожително изсъхване. Нещо повече – залитнал от жаждата, той падна в пясъците, а тогава мигновено го нападнаха змии, които го хапеха и скорпиони, които го жилеха. А Исус, с гневен Глас и строг поглед отново ми проговори, като казваше:

“Нека видението, което ти дадох, да послужи на всички, които искат да задържат Божието Присъствие и да нямат сетнината на проклетите и отлъчените от Бога! И запомнете съдбоносните думи на Господа, вашият Бог:

Във Водата на Божието Присъствие се пристъпва със смирен дух и покаяно сърце! И преди да пиете с шепи от Реката на Живота, трябва да пролеете сълзи във водите на Йордан!

Който не е умит и очистен, а пие от Божията Вода, е виновен за грях против Божията Милост! Който пие от Божията Вода, а не почита извора, с който Отец Ми го е спасил, е виновен в греха на непочитанието и бива изхвърлен от Божието Присъствие, като недостоеен за приближаване и общение с Бога и Отца!

Който се умие и очисти от Божията Вода, и пие от нея, за да показва почит на извора, чрез който е бил посетен, той непременно се утвърждава в Божието Присъствие и преминава напред в съвършено приближаване до Престола на Бога и Отца!

Божията Вода е първият кръг от Присъствието на Отца Ми! Блажени човеците, които влезли в първия кръг, пожелаят втория, който е Божият Хляб! Аз ще заведа слугата Си и в него! Затова сега Ме последвайте с пълна вяра! За да може към Живата Вода да прибавите и Хляба на Посвещението!”

3. ВИДЕНИЕТО СЪС СВИТЪКА НА ГОСПОДНИЯ ХЛЯБ

“Винаги яж Хляба Ми с Любов към Словото Ми и никога не забравяй Присъствените Ми хлябове!”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

За сетен път дяволът се вкопчва в тялото ми и болезнените му стрели ми докарват прекомерно страдание и угнетяване на душата ми. Но също така и за сетен път Господ Исус говори на сърцето ми и ми дава съдбоносни видения. Както разбра от предишното видение, нашият Господ ревнува за Присъствието Си и не е готов да пусне в него неизчистени и непокаяни сърца. И ако до днес Божиите чеда са имали потвърждение, че четат книгите на пратеник от Бога, то това не е било толкова поради добре написаните видения или поради библейската аргументация на всичките ми размишления. Истината е, че е имало потвърждение от Присъствието на Исус. Тоест – Сам Господ е проговорил в сърцата на последователите Си и им е потвърдил, че Словото е вдъхновено, благословено и изговорено от Него. Винаги е чудесно, когато присъствие потвърждава присъствие, и Святият Дух ясно и категорично ни показва къде се намираме. Но точно тук искам много да внимаваш, понеже в Божието Присъствие има периферия, но и център. И ако двама човеци се намерят в различни кръгове на Божието присъствие, то е възможно между тях да не се осъществи съгласие, ако и Святият Дух мощно да докосва на всяко място в Божието Присъствие.

Нека преди да продължа със следващото видение, да отделя внимание на този въпрос. аз още помня как тръгнах по пътя на Христовата Вярa преди осемнадесет години. И както пред нозете на всички християни, така и пред моите се появи Присъствието на Божията Вода. И когато бях измит и очистен, Духът изобилно напои сърцето ми, тъй щото изворът бликна в мен. Ти непременно ще познаеш, когато един извор бликва в сърцето ти. Тогава сякаш като изведнъж се преизпълваш с откровения, просветления и всякакви духовни благословения. Самият Свет Дух прави мисълта ти да

тече гладко и пълноводно. И според както ти е дадено, или проповядваш, или благовестяваш, или пишеш...

Ето така и аз, в началото с Божията Жива Вода написах двадесет и четири духовни книги – като се започне от **“Исус е в теб”** и се стигне до **“Откровения от Книгата на Живота”**.

В онова начално време беше някак по-лесно да бъда възприеман и дори одобряван в нещата, които пиша. Защото там, в първия кръг на Божието Присъствие, се намират най-много християни. Но при тях се появява един проблем и той е, че не желаят да преминат навътре в Божието Присъствие. На тях им е добре винаги да се мият, чистят и напояват и те остават досущ като малките деца, отишли на море, които не можеш да ги изкараш от водата.

Но ето, че по Божията Съвършена Воля моят живот се промени. И към сърцето ми дойде лично Исус. Казвам “лично” и ще те помоля да приемеш това като най-важният белег за втория кръг от Божието Присъствие. А тогава онези, които останаха във Водата, изведнъж се съблазниха в мене. И книгите, които започнах да пиша, станаха неразбираеми за тях.

Защо беше така?

Именно защото Хлябът вече свидетелства по друг начин за Божието Присъствие. Той не е като Водата. Спомни си например как написах първата пророческа книга, която разкрива съдебен процес против дух на Сатана.

Как стана това?

Ами именно чрез Хляба! Защото ангел Господен дойде към духа ми и ми даде питка, която трябваше да изям. Това беше за сърцето ми Хлябът Христос, ако и в онова време аз да нямах божествените откровения за кръговете на Божието Присъствие. А Този Хляб се прояви мощно и в следващите книги. Както в книгата за последната пророческа жетва, наречена **“Църквата-Рут”**, така и в книгата за **“Кучетата и трохите”**. Този Хляб продължи да ми говори и да ме употребява мощно, като ми даде десетки пророчески видения и ме направи да премина с Него по страниците на цялото Евангелие, стигайки и до **“Хлябът, хвърлен по водата”** и продължавайки напред през цялата многообразна Божия Благодат.

Както можеш да предполагаш, там, където мощно се проявява Исус, идва яростно да противодейства дяволът. Той накара мнозина да хулят и унищожават пророческите книги и по този начин категорично да се изключат от Божието Присъствие. Духовният хитрец и манипулатор се опита да вкара конфликт между два кръга от Божието Присъствие, без изобщо такъв конфликт да е възможен, понеже Бог не може да се раздели против Себе Си. Но онези, които повярваха, че конфликтът е възможен, само помрачиха сърцата си и не разбраха изобщо какво е назначението на втория кръг от Божието Присъствие, който е Хлябът на Посвещението. Но за всички, които останаха Звани, Избрани и Верни, сега отново ще проговори Господ Исус Христос. Защото духовно аз продължавах да пребъдвам на Хълма Господен, а над нас беше простряна десницата на Бог Отец. И ето, че Спасителят вече ми казваше:

“Слуго Мой! Както ясно отчете в размишленията си, съществува наистина тотално неразпознаване на кръговете на Божието Присъствие. Тази е причината за жестокия отпор, който срещнаха пророческите книги, които ти дадох да напишеш. Но има нещо, свързано с Хляба Господен, което ти не видя, а трябваше да видиш. И ето – днес е ден и сега е час Аз да ти го покажа. Затова гледай как Синът ще призове Своя Отец и ще развие втория от свитъците на Господното напомняне...”

След последните Си думи Господ вдигна ръцете Си нагоре, като казваше на Отца:

“Всемогъщи Мой Отче! Сними Ръката Си върху слугата Си и дай му да види втория от свитъците, който е навит върху безименния Ти пръст!”

Послушал думите Му, Отец сними ръката Си, тъй щото безименният Му пръст бе досами Господ. И ето, че Исус просто разгърна втория пергаментов свитък. А тогава, по подобие на първия, той заблестя от Божията Светлина, а по протежението му започнаха да блестят думи, написани със слънчеви лъчи. Докато гледах с възхищение, Господ приближи свитъка до лицето ми, като казваше:

“Прочети написаното върху пергамента и виж какво е Отеческото напомняне за Хляба на Посвещението...”

И действително – аз вече наистина можех да прочета написаното, а думите му гласяха:

“Винаги яж Хляба Ми с Любов към Словото Ми и никога не забравяй Присъствените Ми хлябове!”

Едва бях прочел написаното, когато и този пергамент мигновено просия, а зад думите му се появи видение. И тогава Господ проговори, като ми казваше:

“Нека двамата с теб преминем през видението на Отец Ми, а Духът Му да ни възвиси до втория от кръговете на Божието Свято Присъствие. Защото там ти наистина ще видиш неща, които удивляват...”

Докато още говорехме, Господ ме прегърна, а видението ни обгърна, тъй щото ние се намерихме пред Божия Престол и във втория от кръговете на Божието Присъствие...

Скъпи ми братко! Цялото ми същество бе преизпълнено от възхищение при вида на този кръг. Започващ след кръга на Водата, той беше точната й противоположност. Кръгът беше изцяло Огнен. Навсякъде по него горяха силни Божии пламъци, които издигаха искрите си към върха на Хълма Сион. И докато аз гледах на Божия Огън, Исус ми проговори, като казваше:

“Без всякакво съмнение знам, че ще Ме попиташ защо като очакваш да видиш Хляб, намираш Огън в този втори кръг. Но Аз ще ти кажа, че Хляб се ражда само там, където има Огън. А ти, като гледаш на Огъня, би ли предположил за какво служи той?”

“О, Господи мой! Без всякакво съмнение Огънят е Любов. Ето защо в този втори кръг има много Любов...”

“Разбира се, че е Любов!” – потвърди Исус и се усмихна. А след това продължи да ми говори, казвайки:

“Но Аз искам да разбереш каква е тази Любов, тъй щото чрез нея да се създава Хлябът! Затова нека сега се приближим до един от Божиите пламъци, за да видиш как гори той...”

С вълнение тръгнах след моя Господ, Който се приближи до един от Божиите пламъци. А тогава с учудване видях, че това беше човешки дух. Той беше разгърнал Словото на Бог над сърцето си, тъй щото от самото Слово се ръсеше брашно и попадаше във водите му, с които Божият слуга беше дошъл от предишния кръг. Така, свързано с водата, брашното се превръщаше на тесто. А самият Божий пламък го превръщаше на Хляб. И колкото повече служителят усилваше Любовта си, толкова по-категорично Пламъкът образуваше Хляба в сърцето му. Ето защо, без всякакво съмнение, аз проговорих на Господ, като Му казвах:

“О, Исусе! Отговорът на въпроса Ти го имаше още в напомнителния свитък на Бог Отец. Защото Огънят в този кръг е Любовта към Словото, което Си Ти! Всеки, който Те възлюби като Слово, Те получава в дар като Небесен Хляб...”

Господ ме погледна с такава Любов в очите Си, щото сърцето ми премая от блаженство. И с Благост, дълбока и непозната, ми проговори, казвайки:

“Коленичи в нозете Ми, слуго Мой! И нека сега Огънят от Святия Олтар на Отца Ми да се разгори и в твоето сърце. За да се роди Хлябът, Който всякога си давал на Божието домочадие...”

Останал без дъх, аз коленичих в нозете на Господ, когато ръката Му ме докосна. И ето, че благословеният Огън лумна и в моето сърце. А тогава Словото-Дух, с което бях се изпълвал през годините, започна да ръси брашно в сгорещените води на духа ми. И самото вълнение на духа ми омеси брашното и го направи тесто. А Огънят, тази сладка и необяснимо силна Любов към Словото, започна да превръща тестото в Хляб. Така Хлябът се изпичаше и втвърдяваше, а Благоуханието Му се разнесе из цялото ми сърце. И ето, че накрая Господ ми проговори, като казваше:

“А, сега, когато истинно си потвърден като един от Божиите Присъствени хлябове, ела с твоя Господ, за да слезеш на Хълма Му. Защото Той ще те изпрати да нахраниш с Божия Хляб човеците от долината...”

След последните Си думи Исус просто ме обгърна с ръцете Си, тъй щото ние наистина се намерихме на Господния Хълм. А тогава Спасителят отново разгърна Небесния свитък, като ми казваше:

“Припомням ти, слуго Мой, за да не забравяш думите на Отца Ми:

“Винаги яж Хляба Ми с Любов към Словото Ми и никога не забравяй Присъствените Ми хлябове!”

А ти сега докосни с ръце сърцето си и вземи Хляба, за да Го дадеш на човеците в долината...”

Послушал Исус, аз докоснах сърцето си, като взех Хляба. И изведнъж усетих, че Хлябът е огнено горещ. Сякаш, че току що го бях извадил от пещ. С тази разлика, че там хлебарите използват дълги дървени лопати, а аз го държах с дланите си. Това ме накара да кажа неразумно на Господ:

“Исусе! Да поизчакам Хлябът да поизстине и едва тогава да сляза в долината!”

Думите ми накараха Божият Син да ме погледне с пълно недоумение и да ми каже:

“Чуваш ли какво говориш на твоя Господ? Как така ще искаш Хлябът Ми да изстине? Не знаеш ли, и мъдрост нямаш ли да проумееш, че Хлябът Господен никога не изстива, но остава винаги огнен и изгарящ? Понеже как иначе заповедта на Отец да остане вечна и неизменна? Как ще действа Любовта към Словото, ако Хлябът е изстинал и му липсва присъствието на Огъня?”

Наведох глава засрамен, защото наистина реагирах като земен, а не като Небесен човек. Но Господ се смили над ума ми и отново проговори:

“Не се наскърбявай, но отиди сега в долината и дай Хляба Ми на човеците, които ще срещнеш...”

Сменил срама с ревност и усърдие, аз се затичах към долината, като държах Хляба Господен в ръцете си. И ето, че не след дълго време, към мен се приближиха двама човеци. А като видяха Хляба в ръцете ми, те мигновено реагираха. И първият от тях ми проговори, казвайки:

“Привет, братко! Без всякакво съмнение ти си пратеник на Исус, понеже от Хляба в ръцете ти се разнася благоухание.

Ще ни дадеш ли от Този Хляб, за да ядат сърцата ни и да живеят вечно в Божието Присъствие?”

“Господен привет, мили хора!” – отговорих аз и продължих:

“Исус ме изпрати от Господния Хълм, за да занеса Хляба Му на гладните за Правдата! И сега – какво още чакате? Протегнете ръце, та си отчупете от Хляба на Посвещението, за да разберете колко благ и любящ е нашият Господ...”

Докато още говорех, вторият от спътниците простря ръцете си към Хляба и понечи да отчупи къшей от него. Но отскочил назад, той дръпна опарената си ръка, като ми изкрещя:

“Ти подиграваш ли се с нас? Защо първом не остави Хляба да охладнее, а след това да ни дадеш да ядем от него? Защо така лукаво ме изкуси, та да докосна тоя Хляб и да се опаря?”

“О, братко!” – отговори му другият – “Та какъв друг да е Господният Хляб, ако не току що излязъл от Огъня на Бога и Отца? И ти защо ще искаш сега Хлябът да охладнява? Не помниш ли как Господ е казал на всички ни в Откровението да не сме хладни?”

На тези думи на спътника си, вторият раздразнено реагира, казвайки:

“Защо произволно интерпретираш и се връзваш на тоя странен човек? Не виждаш ли, че иска да ни направи за смях? Малко ли пъти сме яли хляб с тебе по събранията? И ти сам помниш и знаеш, че хлябът можеше да се държи с ръка и не беше непоносимо горещ. А сега този тук ни предлага Хляб, Който не може да се пипне...”

На тези думи на втория, спътникът му проговори, казвайки:

“Нали имаш очи да видиш и сърце да приемеш, че този Господен пратеник държи Хляба със собствените си ръце? Ако досега сме яли хладен хляб, то е само за наша собствена загуба, понеже не сме възпитали сърцата си в огнена Любов към Божието Слово. Не е ли така? Не сме ли яли в събранията хладен светски хляб, роден от човешки брътвежи, когато е трябвало да ядем Хляб на Огън и Посвещение?”

“Замълчи!” – кресна му вторият – “Не усещаш ли, че изведнъж стана недоктринален? Къде остана почитта ти към теологията? Аз никак няма да се докосна до този горещ Хляб! А ако този пратеник твърди, че го праща

Господ, да охлади Хляба и да Го направи възможен за ядене! А ако не – да върви по дяволите, понеже май от тях е дошъл...”

След тези думи вторият просто ме изгледа с презрение и си тръгна. А другият, като коленичи пред Хляба, вдигна ръцете си към Хълма Господен и към Исус, като Му казваше:

“Прости ми, Господи, че съм ял хладен светски хляб, когато е трябвало да търся Хляба от Твоето Светилище! Прости ми, че в ходенето на църква съм забравил за ходенето с Теб! Ето, аз сега Те моля да ме дариш с Огъня Си, за да бъда достоен за Хляба Ти и да Го вкуся с преславна радост и преклонение пред Тебе...”

Послушал молитвата на човека, Господ се сниши от Хълма Господен и застана до него. А после хвана ръцете му в ръцете Си, като му казваше:

“Понеже истински си обикнал Хляба Ми и не си пожелал да охладнее, но си потърсил Огъня Ми, то нека от днес насетне Огън да изпълва сърцето ти, и Огън да гори в ръцете ти! И както ти си възлюбил Словото на Господа твоя Бог, така нека и Хлябът сега те възлюби и да те направи да стоиш в Божието Присъствие! Бъди от днес нататък един от Присъствените Ми хлябове!”

След тези думи към слугата Си, Господ се обърна към мен, като ми казваше:

“А сега нека да те заведе, за да видиш сетнината на оня нечестивец, който хвърли презрение върху Господния Хляб и пожела хладния светски прочит на Библията, а не Огъня на Божия Пророчески Дух и водителството на Господа!”

След тези Свои думи Господ ме прегърна и двамата с Него полетяхме надолу в долината. И ето, че аз вече виждах самия отстъпник, който беше залитнал в едно кално тресавище. Държащ в ръцете си плесен хляб, в който лазеха червеи, той ядеше от него, като си повтаряше:

“Докато ям хляб, няма да умра, но ще живея! Да, ще живея!”

А тогава Исус ми проговори, като казваше:

“Ето такива изповеди правят човеците, които живи са умрели. Те ще предъвкват плесен и червеи от словото на лъжепророка, докато умрат, понеже няма кой да ги издърпа от света, на който са

предадени. И ако някой иска да уповава на хладни светски проповеди за просперитет, кариеризъм и църковна политика, то такъв нека продължи да яде от тоя хляб, докато червеите напълно го разложат. Но на тия, които искат да бъдат огнени, казвам:

Господният Хляб е вторият кръг на Божието Присъствие! В това Присъствие се влиза с искрена и нелицемерна любов към Словото на Господа! В това Присъствие се пребъдва с двойна почит към Присъствените хлябове, сиреч към тия, които ви явяват Словото на Живота! Ако някой иска да има Огън в сърцето си и в ръцете си, то нека научи сърцето си на благодарение, и ръцете си на щедрост и постоянство в сеенето! Само така можете да държите Хляба в ръцете си и самите вие да се превърнете в Присъствени Хлябове на Господа вашия Бог!

Ето, явих ви втория кръг на Божието Присъствие!

Блажени човеците, които са преминали през Водата и Хляба, за да Ме последват и до третия кръг, който е Господното Вино! Защото Аз сега ще заведа пророка Си и в него!"

4. ВИДЕНИЕТО СЪС СВИТЪКА НА ГОСПОДНОТО ВИНО

“Винаги пий Виното Ми, като се уподобяваш в Страданията на Сина Ми и никога не забравяй Присъствените Ми виночерпци!”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Преди да те въведа в следващото от скъпоценните видения на моя Господ, аз искам да дам простор на размишленията, с които Святият Дух изпълни сърцето ми. Правя това с ясното убеждение, че тази книга е твърде тежка като духовна опитност и Исус иска тя да бъде разбрана от всички.

И така – представи си едно състезание по лекоатлетически маратон, тоест, онези четиридесет и два километра, които водят началото си от областта Маратон в древна Гърция. В началото на състезанието всички състезатели са събрани на едно място. Всеки от тях знае, че предстои здраво тичане и изразходване на всички възможни физически запаси от енергия. Хубаво е там, на стартлинията. Състезателите са близо един до друг. Могат да се докоснат, да си говорят, и дори да си дават кураж и насърчение един на друг. Но ето, че стартът е даден и състезателите хукват да тичат. Те все още са заедно и се движат в група, но постепенно групата започва да се разтегля като ластик. Физически по-силните състезатели започват да се отдалечават от физически по-слабите. И при все, че всички тичат, разстоянията между тях започват да стават все по-големи и големи. А накрая идва миг, когато от състезател до състезател може да има както сто метра, така и два километра.

Тези, които са първи, стигат до места, за които последните не знаят. А онези, последните, ще стигнат до местата на първите, когато първите отново няма да са там, но ще са отишли още по-напред. Става така, че различните състезатели по пътя вече имат различна опитност, понеже са на различен етап от състезателното трасе. И ако за един лекоатлетически маратон нещата преминават без сътресения, понеже всичките състезатели знаят началото и края на маршрута, то в духовен план нещата категорично не изглеждат така. Какво имам в предвид ли? Ето какво:

Преди четиринадесет години аз започнах да тичам на Игрището на Живота, имайки старт, даден от Господ, както и Сила от Него, за да тичам. Аз щях да тичам от един кръг на Божието Присъствие до друг кръг на Божието Присъствие. И така в свидетелствата ми и в духовната ми опитност щяха да се явят всичките пет кръга. Тези братя и сестри в Духа, които са поддържали моята скорост на тичане, щяха винаги да бъдат близко до мен и да споделят с пълна вяра нещата, които получавах от Господ. Но много повече щяха да изостанат далеч от мен. И не просто да изостанат, но изобщо да се откажат да тичат, поради всичките дяволски съпротивления на пътя. Така аз щях да регистрирам (с огромна скръб и мъка в сърцето си), че ако в началото на състезанието около мен се бяха събрали поне хиляда човека, то четиринадесет години по-късно броят вече едва наброява осемдесет. А и тези осемдесет от своя страна също нямаше да се движат с еднаква скорост, но между тях щеше да има големи разстояния. И само това, че Господ ревнуваше да ги съхрани и утвърди, щеше да е моята наслада, че не са се отказали от състезанието.

Но какво се случи с другите деветстотин и двадесет, които ме познаваха по име, и с писма или в лични разговори ми заявяваха, че вярват в делото ми и няма да ме изоставят в битката против Вавилон?

Случи се това, че те просто изчезнаха от живота ми, сякаш че никога не бяха се появявали в него. Всъщност – те махнаха с ръка и си казаха, че на света има стотици хиляди Божии пророци, с които Исус да ги заведе до Хълма Си. Ами така де – като си помислиш колко кадри бълват библейските училища, институти и академии, то едва ли Исус ще заложи на някакъв Главчев, когато тефтерът Му сигурно гъмжи от гръмки имена и религиозни величия.

Ето така, братко мой, състезанието на Игрището на Живота ставаше все по-самотно и самотно за мен. Но въпреки самотата ми, аз не бях самотен, понеже усещах Дъха, Погледа и Ръката на моя Господ. Докато накрая наистина преминах финаша, и Исус ми даде да зърна Венеца на Славата и всичките прекрасни бъдещи добрини на идещите векове.

А сега помисли и се опитай да си отговориш какво уплаши толкова много човеци, та отстъпиха назад от мен. Не ги ли напоявах с Жива Вода и

не ги ли хранех с горещ Небесен Хляб? Разбира се, че вършех всичко това. Но дойде миг в живота ми за Господ, когато аз напуснах кръга на Хляба, за да премина в кръга на Виното. А там, където се явява Виното, идва да свидетелства и Кръвта на Исус. А там, където е Христовата Кръв – се появяват и Кръстните болки и страдания. И ако е било лесно да следваш Оня Исус, Който казва:

“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя...”⁸

...то се опитай да последваш Същия Господ, Който заповядва:

“Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва...”⁹

Опитай се да вникнеш в дълбоките Му думи, изречени към Апостола Му Петър, който Го следваше в земната Му мисия. Но чу думи от Исус, за да Го последва и в Небесната Му мисия. Ето тези думи:

“Истина, истина ти казвам, когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше където си щеше; но когато остарееш ще простреш ръцете си, и друг ще те опасва, и ще те води където не щеш...”¹⁰

Изобщо, братко мой, разбери, че след Водата и Хлябът идва Виното. А Виното е придружено от Христовите страдания и всичката Му божествена скръб...

Сега разбираш ли защо отпаднаха толкова много хора от духовния маратон в кръговете на Божието Присъствие?

Именно защото се уплашиха от смъртта на плътския човек, от смъртта на страстите, похотите, пожеланията и всичките човешки амбиции.

Ако ти кажа, че съм преминал лесно от кръга на Хляба в кръга на Виното, то ще бъда най-големият лъжец и Сам Господ ще ме удари, че върша нечестие. Нищо подобно, приятелю мой! Аз преживях болезнена и страшна смърт. Смърт на мечти, на желания, на амбиции, на планове и кроежи. Смърт на сладки намерения и бързо издигане в някакво ракетно служение. Смърт, която моят Господ ясно засвидетелства в една от твърде

⁸ (Матей 11:28)

⁹ (Матей 16:24)

¹⁰ (Йоан 21:18)

силните пророчески книги, която се казва **“Портите на Живота и Смъртта”**. Защото в едно от виденията на тази книга Исус ясно ми заяви:

“Ти няма за какво да живееш. Защото Аз ще живея вместо теб. Ти нямаш бъдеще, защото Аз съм твоето бъдеще. Ти умря, за да живея Аз в сърцето ти. За тебе животът приключи, за Мене Животът тепърва се открива. За теб не остана нищичко, защото в Мен се събра всичко. С теб се свърши, за да се започне с Мене. Твоят живот го няма, защото се яви Моят. Твоето служение умря, за да се яви Моето. Твоето бъдеще се провали, за да се изгради Моето!”

Колко са хората, които ще кажат “Амин” на тези Господни думи? Колко са хората, които ще поискат да умрат за Исус, за да оживее Той вътре в тях? И най-вече – колко са хората, които наистина ще поискат да преминават от кръга на Хляба в кръга на Виното?

Много е лесно да ходиш на църква, когато животът ти си остава същият. Много е лесно да ръкопляскаш, пееш и викаш “Алелуя”, когато си заседнал в някое религиозно блато, от което няма измъкване. Много е лесно да се съгласяваш с мръсния светски дух, който не само че ти проповядва теология и просперитет от амвона, но изсмуква като хидра вярата ти и животът ти.

Но трудното идва тогава, когато проумееш, че Съвършената Божия Воля е да ходиш с Исус, защото Той е твоят Пастир. И където е Пастирят, там трябва да бъдат и овцете Му. А когато ходиш с Исус и желаеш да Го последваш до края, то тогава ще трябва наистина да приемеш, че пътят ти с Него преминава през Кръста на Голгота и през оня Свят стих от посланието на Апостол Павел, който гласи:

“Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене...”¹¹

Защото там, при съразпването, ще бъдеш прободен от същия религиозен дух, който някога прободя Божия Син и Го осъди в угнетителен съд, без да

---

¹¹ (Галатяни 2:20)

му намери вина, нито престъпление. И тогава кръвта, която ще бликне от прободните ти рани, няма да е твоята, но Христовата. Тя ще бъде Виното на Завета, което Сам Господ ще прибави към Хляба.

А Този Господ сега отново ще проговори на сърцето ти чрез видението, което предстои. Защото аз продължавах да пребъдвам духовно с Него на Господния Хълм и под простряната Божия десница. И ето, че Исус отново започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Предстои да ти покажа третият от напомнителните свитъци на Моя Бог и Отец, който е свързан с Виното на Божието Присъствие. Но за свидетелство на Моята Църква сега ти казвам, че именно при този кръг те напуснаха най-много човеци и отпаднаха най-много сърца от служението, в което съм ти заповядал да стоиш. Те се съблазниха в тебе не по друга причина, а защото пред алтернативата да държиш техните ръце и да останеш в тяхното състояние, ти здраво стисна Моята ръка и продължи да Ме следваш. И в оня момент от живота ти Отец Ми още повече те възлюби и одобри, защото докато мнозина търсеха своето си, ти продължи да търсиш онова, което е Исус Христово. И така непременно стигна до Кръста Ми, за да понесеш отпосле и всичките Ми кръстни страдания. Но Аз сега нека отново да призова Отец Ми, за да простре десницата Си и така да разгърна пред тебе свитъка на Господното Вино...”

След тези Свои думи Господ вдигна ръцете Си към Отческата десница и призова Отец, казвайки:

“Всемогъщи Мой Отче! Сними Ръката Си върху слугата Си и дай му да види третия от свитъците, който е навит върху средния Ти пръст!”

В отговор на думите на Исус, Божията Ръка се сниши над нас. И ето, че Спасителят наистина разви пергаментовия свитък пред очите ми, тъй щото върху протежението му заблестяха думи, написани със слънчеви лъчи. А самите думи върху свитъка гласяха:

“Винаги пий Виното Ми, като се уподобяваш в Страданията на Сина Ми и никога не забравяй Присъствените Ми виночерпци!”

Докато още прочитах написаното, върху пергамента се появи Свято небесно видение, свързано с третия кръг. И Господ, като го посочи, ми проговори, казвайки:

“Нека и сега видението на Отец Ми да ни погълне, за да се възвисим с Духа Му до Святия Му Престол и до третия кръг на Неговото Присъствие!”

Ето, че Исус просто ме прегърна, а духът ми премина с Него във видението...

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю! Ако има измерение, в което Святост, Невинност и Благодат са били събрани в едно, то това беше третият кръг на Божието Присъствие. Кръгът на Господното Вино. Аз виждах как по цялото протежение на кръга се разливаше Вино с дъх на Кръв. Нещо повече – очите ми съзряха как на много места в кръга Виното сякаш кипеше, понеже се разнасяха вълни от бълбукаща пяна. И понеже не разбирах, посочих с ръка към кипящите места, като попитах Исус:

“Господи мой! Как да разбирам тези кипящи места, където Виното Ти бълбука?”

А тогава Господ ми проговори, казвайки:

“Всеки, който е родил в сърцето си плодовете на Лозата, бива проверен дали може да пристъпи в този кръг. И понеже ти вече си родил гроздовете от Истинската Лоза и сърцето ти е пълно с тях, то ела след Мен. Защото Аз ще ти дам да видиш и проумееш защо кипи Виното...”

С огромно благоговение пристъпих след Господ, а нозете ми вече нагазиха в Господното Вино. И ето, че когато наближих едно от кипящите места, аз видях, че това беше човешки дух, който приемаше вътре в себе си Раните и Страданията на Исус. И докато гледах, а сърцето ми се пълнеше със сълзи на състрадание, Господ спря на едно място и посочи към Виното, като ми заповяда:

“Легни във Виното Ми и нека всичките Ми плодове в сърцето ти да бъдат употребени за Спасението на човешките души!”

Побързал да изпълня Господната заповед, аз легнах във Виното на Исус. А тогава остри железни шипове се появиха изотдолу, като се забиха

в сърцето ми, докарвайки ми смъртна болка и ужасно страдание. И колкото повече железните шипове ме пробждаха, толкова повече усещах как от духа ми започва да извира Вино. И ето, че вътре в мен Святият Дух започна да върши нещо чудно. Защото докато едни гроздове бяха пробждани от шиповете, други мигновено се раждаха на тяхно място. И онази пяна от Виното се появи и над моето сърце. Колкото повече бях убиван, толкова повече живеех за Господа! И колкото повече гроздове отдаваха сока си на Виното, толкова повече се раждаха в дълбочините на духа ми от Святия Дух. Така разбрах, че докато стоя в Господното Вино, аз винаги ще бъда плодотворен и кървящ - за Царството, за Отца, Сина и Святия Дух.

Но ето, че в един момент ръката на Исус ме въздигна. И като ме гледаше с искрящия Си от възмущение поглед, Господ утешително ми проговори, казвайки:

“Сега си истинно потвърденият, като един от Господните виночерпци. И за да разбереш, че това е така, Аз ще ти покажа чашата на собственото ти сърце...”

Слушах и не разбирах напълно, когато Господ докосна дълбочините на духа ми. И като извади ръката Си, държеше чаша, в която бяха забити десетки шипове, остри и от двете страни. Това беше чудно за мен и от устните ми се изтръгна въпрос:

“О, Исусе! Защо тези железни шипове са остри и от двете страни на моята чаша?”

А тогава Спасителят ми проговори, казвайки:

“За да се изпълни съвършено напомнителния свитък на Моя Бог и Отец. Понеже в него Той ясно е казал:

“Винаги пий Виното Ми, като се уподобяваш в Страданията на Сина Ми и никога не забравяй Присъствените Ми виночерпци!”

Как биха се уподобили човеците на Мене, ако пиейки Виното не усещат Страданието Ми? Но ето затова са острите железни шипове. Те са наложеното от Отец изпитание за всеки, който иска да дойде в третия кръг на Неговото Присъствие. И Аз сега отново ще те заведа на Господния Хълм и ще ти заповядам да слезеш в долината

с Виното Ми, за да напоиш с него човеците, които имат нужда от Кръвта Ми...”

След тези съкровени думи Исус просто ме прегърна и пренесе над кръговете, като двамата с Него отново слязохме на Господния Хълм. И ето, че за сетен път Той ми каза:

“Хвани чашата на сърцето си с ръката си! И именно така слез в долината, за да дадеш Виното Ми на човеците, които ще видиш...”

Хванал чашата на собственото си сърце и с ръка, прободена от железните шипове, аз се завтекох към долината. Така, не след дълго, по подобие на предишните видения, сърцето ми съзря двама човеци, които също ме съзряха. Приближили се до мен, те видимо се развълнуваха от чашата с Вино, която държах. Но по една или друга причина Святият Дух не им даваше да видят железните шипове, които се впираха в ръката ми. И ето, че първият от тях ми проговори, като казваше:

“Привет, Божий човече! Сърцето ме води да изповядам, че си пратеник на Исус, понеже виждам, че държиш в ръката си Чаша с Господното Вино!”

“Привет от Господа, люде!” – отговорих аз и продължих:

“Исус ме прати от Господния Хълм при вас, за да ви дам от Господното Вино и да ви призова да се уподобите в Господното Странение! Понеже такава е Съвършената Божия Воля – да пострадаме за нашия Господ, както Той пострада за нас на Кръста!”

“Знаем го ние благовестието! Не ни припомняй неща, за които дори децата не изпитват! Но наместо това ни дай да пием от Виното в тази чаша и да отдадем Слава на Бога като добри християни!” – каза вторият от човеците.

Подбуден от Духа, аз протегнах ръката си, като казах:

“Ето чашата на сърцето ми! Вземете я от ръката ми и пийте Виното на Господното Странение!”

Чул думите ми, вторият моментално протегна ръце, за да хване чашата и да пие. Но тогава острият железен шипове се забиха в ръцете му и той ужасен отблъсна чашата настрана, като изкрещя:

“Защо искаш да ме убиеш, глупако? Какъв служител на Исус можеш да бъдеш, след като ми даваш чаша, която ме пробожда до смърт, вместо да

ми дава живот? Виж само как се нараниха ръцете ми! Виж какви рани ми направи! Ах, да ти въздаде Господ за коварството, че не ме предупреди за тия железни шипове!”

Чул думите на спътника си, първият реагира, като казваше:

“Защо така се ожесточаваш и възмущаваш от пратеника на Исус? Защо несправедливо го обвиняваш в коварство, когато Божият слуга беше пределно искрен? Не ни ли каза той, че е пратен от Господа, за да ни даде да пием от Виното на Господното Страдание? А ето, че ти малко пострада и побърза да хвърлиш чашата и да излееш Господното Вино...”

След тези думи първият се наведе и взе разлялата се чаша, като стоически претърпя на шиповете. А след това, гледайки ме с искреност и надежда, ми каза:

“Моля те, слуго Господен! Напълни пак чашата си с Виното на Исус, защото сърцето ми има нужда да пие!”

Взел чашата, аз просто я допях до дълбочините на духа си, тъй щото чашата отново се напълни с Вино. Но през това време, гледайки на вършеното от спътника си, вторият не издържа и изкрещя:

“Луд човек ли е вървял досега с мен? Ненормален ли е тоя, който съм наричал брат в Христа? Ти наистина ли се върза от думите на този шарлатанин, за да бодеш ръцете си? Не виждаш ли, че го праща дяволът, за да ни убодете така, както някога прободоха и Исус? Нима ще повярваш, че говори Истината? Нима ще ме предадеш след толкова години ходене на църква? Нима ще ме оставиш?”

Взел пълната с Вино чаша от ръката ми, първият погледна с твърдост към спътника си, като му казваше:

“Ако трябва да избирам кого да оставя, то никога не бих оставил моя Господ! Защото Той умря за мен и ме спасява с Кръвта Си. Защото Той и до днес не ме е оставил, но ме пресрещна в тая долина със слугата Си, за да ми даде Виното на Завета Си. И ето, сега усещам Кръстните Му рани, макар да зная, че Святият Дух ме щади...”

Не намирайки какво да каже, вторият се изплю с презрение в лицето на спътника си. А след това вдигна ръка да го прокълне, като казваше с ярост:

“Няма зазоряване за теб! Как можах да ти вярвам толкова време? Как можах? Ти си пий чашата с тая проклета гадост, а аз ще се върна там, където винаги съм пил Господното Вино с радост, а не с прободени ръце...”

Ето, че вторият започна да се отдалечава. А спътникът му, отпивайки от Господното Вино, падна на коленете си и призова Господ, като казваше:

“Благодаря Ти, Господи Исусе, че ми даде да усетя мъничко от Страданието Ти! Прости ми, че съм пил от другото вино, което никога истински не е свидетелствало за Теб, но е било напитка за религиозни лицемери! Прости ми, че толкова време съм стоял далеч от Кръста Ти, от Примера Ти и от Святия Ти Дух! И аз сега Ти се прекланям, Господи! И сърцето ми се моли да го направиш съпричастно на всичките Си страдания!”

Послушал молитвата на коленичилиия, Господ се сниши от Хълма Господен. И като докосна с ръка главата на молителя Си, му проговори, казвайки:

“Ти непременно ще се наситиш от Виното Ми, и сърцето ти ще придобие белезите от чашата на слугата Ми! И понеже не си се отказал да пострадаш за Името Ми, Истинската Лоза ще роди в теб гроздовете Си и ще те направи всякога да пребъдваш като виночерпец в Присъствието на Отца Ми! И както ти днес си отпил от Виното на Завета Ми, така и Виното Ми ще те изпие в Деня на Христос, и ще ти даде Вечния Живот на Царството! Бъди от този миг насетне един от виночерпците в Присъствието на Отца Ми!”

Докато Господ още говореше, от ръката Му започнаха да падат гроздове в сърцето на човека, тъй щото вълни на Небесна радост озариха лицето му. А след това знамение Господ ме погледна с Гняв на Лицето Си и ми проговори, като казваше:

“Ела след Мен, за да видиш каква е сетнината на човека, който презря Господното Вино и нарече слугата Господен пратеник на дявола! Той похули Святия Дух и няма да му бъде простено нито в този свят, нито в бъдещия. Но наместо това нозете му ще го отведат в сетнината на вечното проклятие от Небето. Затова сега го виж и нека с тебе да го види цялата Ми Църква...”

След последните Си думи, Господ просто ме хвана с мощните Си ръце и ме вдигна, като полетяхме надолу в долината. И ето, че сърцето ми видя всичкият върховен ужас, на който беше предаден хулителят. Защото той се беше приближил при великанското тяло на блудницата Вавилон. И като тичаше по бедрата ѝ, се възкачваше нагоре, до самата ѝ глава и лице. Така, прострял ръце по лъщящата и мазна съблазън на устните ѝ, той сладостно ѝ изкрещя, казвайки:

“Дай ми виното си, господи! Искам виното ти, свята троице!”

Дочула гласа му, духовната проститутка се изкиска продължително. А след това, вдигнала златната си чаша, пълна с гнусотии и демонично семеизливане, започна да я изсипва върху главата на безумеца, като му казваше:

“Пий, чедо мое! И не просто пий, но се опивай в кръвта на господата и на всичките му светии! Ти просто си дошъл на правилното място, в правилното време и си взел правилното решение!”

Докато безумецът още пиеше и се опиваше, седем мощни демона, наподобяващи червеи, изскочиха от златната чаша и се вмъкнаха в сърцето му... А Исус, вдигнал показалеца Си против блудницата, с Гневен и Свят Глас отново ми проговори, като казваше:

“Ето ви сетнината на прословутата човешка религия! Ето ви сетнината на отколешния широк път! Ето ви сетнината на всичкото религиозно лицемерие и на всичкия фарисейски квас, с който блудните и престъпните са напълнили главите и сърцата си!

Всичките блудни ще се съберат при блудницата Вавилон! Всички, които мразят Виното Ми и презират Кръвта на Страданието Ми, са недостойни за Вечния Живот на Царството! Те са чеда на блудство и рожби на прелюбодейци, които в пълна степен ще допълнят мярката на бащите си и ще отидат в мрака на вечното проклетие и в огъня на вечното разорение!

Какво още да им говоря и как още да ги призовавам към Себе Си, след като те не са родени от Моя Бог и Отец, но са развалено поколение, предадено на развалени дела?

И как още да те предупредя, Мое малко стадо, че живееш в свършека на времето и ти предстои много да пострадаш за Мене?

Как още да ви предупреждавам, братя Мои и Мои сестри, че трябваше да извървите пътя, който написах с Огън в сърцето на слугата Си? Как още да ви измолвам с ходатая на Отца Си и докога още да задържам слугата Си в пролома, та да се насища душата му на злострадание, което и на ум не ви е дохождало? Как още да не давам покой и отдых на пророка Си, та да има жертвен принос, който да проси Милост от Отца за всички вас?

Ето, викам ви да дойдете в кръга на Господното Вино!

Призовавам ви да пострадате за Мене, за да се явят раните Ми в сърцата ви! За да имате наистина Вечния Живот и всичките белези на Небесното запечатване със Святия Дух!

Ето, заповядвам ви да престанете да кръстосвате от Йордан до Голгота и от Голгота до Йордан, но в действителност да се съразпнете с Мене, като говорите и проповядвате Моята Истина, а не човешката истина, Моето Учение, а не човешките учения, Моят Пример, а не човешките примери! Само така можете да станете светила на света, неудобни за дявола и предадени на гонение, от което се ражда Господното Вино!

Който послуша тези Мои думи и ги изпълни, ще преживее чудото на Господното Преображение и ще премине в следващите кръгове на Божието Присъствие! Който не послуша тези Мои думи и не ги изпълни, ще изгуби и предишните кръгове на Божието Присъствие! Защото Господ вашият Бог днес повелява свещените Си думи! И ако някой не иска да ги изпълнява, ще се нарече богоотстъпник и отсъстващ от Лицето на Бога и Отца!

А сега, след третия кръг, Аз ще заведа слугата Си и в четвъртия, който е кръгът на Божието Масло!

Блажени всички, които Ме последват!"

5. ВИДЕНИЕТО СЪС СВИТЪКА НА ГОСПОДНОТО МАСЛО

“Винаги се помазвай с Маслото Ми, като се изпълваш с Благоуханието му и никога не забравяй Присъствените Ми маслини!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има Сила, която може наистина да промени човешките сърца и могъщо да влияе на човешките съдби, то несъмнено това е Силата на свидетелствата, потвърдени от Бога и дошли чрез Неговото могъщо действие. Сам Господ, когато се възнасяше от Галилейския хълм, заяви на учениците Си, че ще бъдат свидетели за Него – както в Ерусалим и Юдея, така и до краищата на земята.

Аз знам, че ти многократно си слушал за всичко това или си го прочел в книгите, които писах. Но точно тук искам да ти кажа, че има голяма разлика от свидетелство до свидетелство. Защото има слаби човешки свидетелства, но има и силни Божии свидетелства.

Преди осемнадесет години, когато започнах да търкам столовете по църковните събрания, сърцето ми слушаше много свидетелства, повечето от които днес биха ми послужили само, за да се усмихна тъжно. Представи си как се изправя някой и започва свидетелството си:

“Братя и сестри, Слава на Бога! Идвах към църквата и ме боля глава, но аз прогоних главобола в Името на Исус! О, алелуя!”

“О, алелуя, алелуя, алелуя!” – започва да възкликва цялото събрание. Човекът си изцелил главобола в Името на Исус! Bravo! Но след него става втори, за да даде още по-мощно свидетелство:

“Слава на Бога, братя и сестри! Искам да прославя Исус! Преди три дни си изгубих паспорта, но вярвам, че ще си го намеря!”

“О, алелуя, алелуя, алелуя!” – възкликва паството. И когато така преминат тридесет минути в свидетелства, идват още тридесет за една триточкова проповед, а след нея – започва “мощното” хваление, което завършва с още по-мощния дискос.

И като си помислиш, че на някои християни целият им живот преминава по този сценарий, започваш да осъзнаваш, че нещо куца и не е наред.

Защото Името Исус служи за изцеляване на главобол или ишиас, или дори да си намериш паспорта в "Изгубени вещи", но в никакъв случай – за да разгониш търговците, които си въртят бизнеса със сергиите с духовна литература.

Но това ли е Силата в Името на Исус? Това ли са свидетелствата, с които се връзва силата на ада, а старовременната змия ближе смазаната си глава? Това ли са свидетелствата, с които да пропукаш Вавилонските религиозни крепости, и да измъкнеш от тях пленниците на светската теология и църковното сребролюбие?

Истината е, че християнинът може да свидетелства за Исус, само когато ходи и пребъдва с Господ Исус в небесните места. За да явява превъзходно великата Му Сила и да ужасява силите на тъмнината.

Но къде са небесните места, братко мой? Или нека те попитам така – кой е онзи кръг от Божието Присъствие, който е изцяло Небесен и Бог свидетелства твърде мощно за него?

Ти видя досега три кръга. Кръговете на Водата, Хляба и Виното.

Тези кръгове са описани и в Евангелието. Там имаш Водата на Йордан, свързана с Покаянието, и Живата Вода, обещана с изливането на Святия Дух. Там имаш и Хляба и Виното на Завета.

Но къде е Маслото? Къде е Божието Свято Миро?

Истината е, че Маслото се появява много малко в Евангелието. Първият път – в притчата на Исус за десетте девици. Вторият път – в притчата за Добрия Самарянин. Третият път – когато Христови пратеници помазваха с Масло мнозина болни и ги изцеляваха. Четвъртият път – когато блудницата помаза Христовите нозе с Масло, за да Го приготви за погребението Му. И петият, последен път – когато свалиха Христовото Тяло от Кръста, като Го помазаха с Масло и го повиха в чиста плащеница.

Но аз нека да ти кажа, че Истинската Мощ на Маслото се прояви, когато Исус даде на последователите Си обещания Свят Дух, Който от Неговото щеше да взима и да го дава на Църквата. И именно тогава, когато Маслото започна да действа мощно, се появиха Божиите помазаници. Тези, които познаваха лично Небесния Христос и пребъдваха с Него в Небесните места.

Като един от най-просветените и усърдни слуги на Исус, Апостол Павел написа в едно от посланията си, че с вяра в Божия Син езичниците се присаждат към тлъстия корен на Маслината. А Апостол Йоан с голяма увереност написа на Църквата следните думи:

“А вие сте помазани от Светия и знаете всичко...”¹²

Когато християни са стигнали дотам – да бъдат помазани от Светия Дух и да знаят всичко – то те наистина са познали един нов кръг от Божието Присъствие. Кръг, свързан с Помазанието и с Божието Свято Миро. Кръгът на Господното Масло.

Сега разбираш ли защо толкова пространно разгледах темата за Маслото? Именно защото Господното Масло получават само човеците, които вече са преминали след Господния Кръст, тоест, съразпнали са се за Господ, за да оживее в сърцата им Христос. А когато Христос оживее отвътре в сърцето (като роден Младенец, а не просто като божествено зачатие) то тогава Сам Отец приготвя нов кръг от Присъствието Си заради Сина Си. И ако ти би попитал защо, то си спомни как в “Евангелието на Матей” е записано:

“...а Яков роди Иосифа, мъжа на Мария, от която се роди Исус, Който се нарича Христос...”¹³

В заметката под този стих ще видиш, че Христос в превод от гръцки ще рече “Помазаник”. А Помазаникът на Бог Отец се нуждае именно от Маслото Си. И това Масло се намира далече по-горе, пред Божия Престол и в Свялото Присъствие на Бога и Отца. Причината да ти пиша всичко това не е друга, но именно тази, че преди няколко години Господ в Благостта и Милостта Си ме допусна в този четвърти кръг на Божието Присъствие. И не просто ме допусна, но направи Божието Помазание да свидетелства на всичките пророчески книги от Хълма Мория. Ти сам можеш да проследиш това и да видиш как в една мощна и свята пророческа книга на име **“Пастир мой”** Исус ме допусна в стаята на Мировареца и ми даде да видя петте растения на Божието Свято Миро. Това беше именно моето лично пристъпване в четвъртия кръг, ако и тогава да съм нямал откровението за

---

¹² (1 Иоаново 2:20)

¹³ (Матей 1:16)

петте кръга на Божието Присъствие. Но понеже наистина преминах през този кръг, то и затова свидетелствам за него със Силата, дадена ми от Бога. И не просто свидетелствам, но знам, че книгите, които написах с Божието Масло, наистина бяха силни да счупят хомота на робството, и да изцелят сърцата, болни от религиозен демонизъм. И така да се изпълни писаното:

“И хомотът ще се строши поради помазанието ти...” ¹⁴

Зная, че е възможно да ме попиташ:

“А значи ли това, че книгите преди **“Пастир мой”** не са помазани?”

В никакъв случай това не е така. Всичките книги, вдъхновени от Исус и дадени чрез Святия Дух, са помазани и вършат прекрасно назначението си. Но тогава Сам Господ ги е запечатвал с Мирото Си, насърчавайки ме да продължа да се приближавам в Присъствието Му и да търся Лицето Му. Просто защото Исус седи отдясно на Отца. И всеки път, когато Той тръгне, за да дойде при мен, по Дрехата Му и в ръката Му остава букет от всичките пет кръга на Божието Присъствие. Но свидетелствайки за кръга в който се намирам, Той е правил даденият кръг да бъде доминиращ. Това означава, че когато си решил да пиеш Божията Вода от пророческите книги, то непременно в тях би открил и Хляб, и Вино, и Масло, и дори и Сол. Просто в книгите от кръга на Водата, доминираща ще бъде Водата, в тези от Хляба – Хлябът, в тези от Виното – Виното и така до последния кръг. Но ако си духовно чувствителен, ще усетиш всичките нюанси на Божието Присъствие, както и преминаването на Господният слуга през кръговете.

А сега нека вече да продължа с видението, което стоеше пред сърцето ми. Аз все така стоях на Господния Хълм, а над мен и Исус беше надвесена Божията Ръка. И ето, че Господ отново започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Аз наистина те направих да бъдеш свидетел на Името Ми. И не просто да свидетелстваш за Мене, но Сам Аз да свидетелствам за Себе Си. И сега, като погледнеш отново към Божията простряна десница, кажи Ми:

---

¹⁴ (Исаия 10:27)

Не ти ли напомнят тези пет пръста за едно апостолско послание, в което Мой слуга ви показва същата Божия Ръка, но с пръстите ѝ, разпределени в служения?”

“О, Господи мой! Разбира се, че Павел ни показва пръстите на Божията Ръка. И дори Святият Дух ме вдъхнови да пиша за нея в една от книгите за **“Духовните империи на Злото”**, където ясно разбрах стиховете, че Вавилон е в Ръката на Господа. А самите думи на Павел в посланието гласяха:

“И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители...”¹⁵

“А с коя част на тялото става даването?”

“О, Исусе! Ръката е, която дава!”

“Виж тогава Божията простряна Ръка! И помисли мъдро върху стиха на Павел. Защото тогава ще проумееш най-дълбоката тайна на Божието Присъствие. Тайната, която гласи, че:

Божията Вода се дава на учителите, за да очистват, умиват и напояват сърцата.

Божият Хляб се дава на пастирите, за да хранят всякога Божието домочадие.

Божието Вино се дава на благовестителите, за да поръсват с Кръвта Господна и да напояват с Учението Господно душите, които се спасяват.

Божието Масло се дава на пророците, за да помазват с него човеците, върху които пада Божият Избор и благоволение.

И накрая – Божията Сол се дава на апостолите. За да бъдат жертвени юнци пред Престола на Бога и Отца.

В това отношение ти беше не просто Мой пророк, но предузнат и избран съд, на който Отец даде да премине през всичките кръгове и така да свидетелства за пълнотата на Сърцето Му. Ето затова казвам на всичките Ми братя и сестри, които съм хранил чрез теб, да виждат служението ти към Небето, като пророческо. Но като длъжност пред Мен да те наричат просто “слуга Господен”. Защото

---

¹⁵ (Ефесяни 4:11)

ти дадох да бъдеш учител и пастир, благовестител и пророк, и накрая – да намериш и останеш в Апостолския Дух – като стълп и подпорка на Истината. А сега, слуго Мой, свий ръката в юмрук, както когато искаш да нанесеш удар в омразното лице на дявола...”

Благите думи на Исус просто се лееха в сърцето ми и аз с радост свих ръката си в юмрук. А Господ, като посочи юмука ми, отново проговори, като казваше:

“Гледай юмука си, и си представи какво се случва, когато Отец Ми свие ръката Си в юмрук. Кой е тогава пръстът, който сочи напред, докато всички други коленичат пред Божиата Воля?”

“О, Исусе! Това е палецът! Това, без всякакво съмнение, е най-вътрешният кръг на Божието Присъствие. Кръгът на Солта. Кръгът на Жертвите Господни...”

Господ усмихнат кимна с глава, за да потвърди заключението ми. А след това отново ми проговори, като казваше:

“Ето затова дяволът претърпя най-силните удари от Отец, Сина и Святият Дух, когато ти стана Жертвен юнец на Божи Свят Олтар. Понеже тогава Божиата Ръка се сви в юмрук и нанесе съкрушителен удар в дяволското лице. И имаше нещо твърде Свято във върха на Божи палец. Но за него ще разбереш от последното видение в тази книга.

А сега Аз отново ще призова Отец Ми, за да сниши Ръката Си. И така да разгърна пред теб четвъртия от свитьците на Господното напомняне – свитькът на Господния показалец...”

След тези Свои думи Господ вдигна ръцете Си към Ръката на Отца, като Му казваше:

“Всемогъщи Мой Отче! Сниши Ръката Си върху слугата Си и дай му да види четвъртия от свитьците, който е навит върху показалеца Ти!”

Послушал думите на Сина Си, Отец протегна показалеца Си към Хълма. А тогава Господ просто разви пергамента от самия показалец, като го разгърна пред очите ми. И ето, че върху свитька заблестяха думи, написани със слънчеви лъчи, които гласяха:

“Винаги се помазвай с Маслото Ми, като се изпълваш с Благоуханието му и никога не забравяй Присъствените Ми маслини!”

Докато още четях Святото Божие послание, върху самия свитък се яви видение от Божия Престол. И Господ, посочвайки видението, ми проговори, казвайки:

“Нека Духът на Отец ни издигне горе, защото там ще видиш всичко най-свято и прекрасно от четвъртия кръг на Божието Присъствие. За да го дадеш на цялата Ми Църква...”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

До последния дъх в гърдите си ще обичам Исус, защото е Верен и Истинен. До последния удар на сърцето си ще Го славя и превъзнасям като Цар на царете и Господ на душата ми. Защото Той е всичият смисъл на живота ми, и всичкото дишане на гърдите ми. Той е, заради Когото си струва всичко в този свят – и гонението, и презрението, и храчките, и хулите, и стрелите, и тръните, и гвоздеите, и дори смъртта на физическото ми тяло.

Нямам думи, с които да пресъздам усещането, което ме завладя, когато Господ ме направи да пристъпя в четвъртия кръг от Божието присъствие. Аз виждах нещо, като двор Господен, в който бяха израсли прекрасни маслинени дървета, които обикаляха в кръг около Престола на Отца. На ниво от около половин човешки ръст край маслините се издигаше бял мраморен улей, който обикаляше около маслините и духовно се свързваше със ствола на всяка от тях. В улея се събираха плодовете на дърветата, а под него имаше чучур за Маслото на всяка от маслините. И там, под чучурите – имаше поставени златни делви. Гледката беше толкова възхитителна, щото аз бях онемял и не знаех какво да кажа. И ето, че тогава Исус просто ми проговори, като каза:

“Тия дървета са Божии помазаници, които всякога пребъдват в Присъствието на Бога и Отца! На тях се събъдва писаното в псалома на Давид:

“А аз съм като маслина, която зеленее в Божия дом...”¹⁶

---

¹⁶ (Псалми 52:8)

Но Аз нека сега да те приближа до мраморния улей, понеже той е духовната връзка на дърветата със Святостта на Отца..."

Господ тръгна напред, а аз Го последвах, останал без дъх от вълнение. И ето, че Той вече се беше приближил до мраморния улей и ми даде знак да пристъпя до Него, като ми казваше:

"Простри ръката си и докосни мрамора, който събира плодовете на маслините!"

Прострих ръката си и докоснах мрамора. А тогава една гладка нежност докосна ръката ми, сякаш, че пипах не камък, а коприна. И ето, че Исус ме попита:

"Знаеш ли на какво отговаря тази бяла гладкост?"

"О, Господи мой! Тя със сигурност е свързана със Святостта на Божиите дървета. Гладкостта е липса на всякакви ръбове, пукнатини или недостатъци. Тя е свидетелство за мощното действие на Святия Дух в тези дървета..."

"Да, така е! Но най-вече приеми от твоя Господ, че бялата гладкост на тези дървета е абсолютната им духовна отделеност от света на дявола и човеците. Маслинените дървета са Господни помазаници, отделени за Бога и Отца и всякога присъстващи в кръга на четвъртото Му Присъствие. Именно отделеността им е причина плодовете им да се събират на Небето и Святия Дух да ги превръща в Масло.

Но има още нещо, с което твоят Господ проверява маслинените Си дървета и тяхната отделеност. И това е Моето Благоухание, което е приготвено в стаята на Мировареца. Ето, виж го!"

След тези съкровени думи, Исус бръкна в мантията Си и извади чаша, от която се разля божествен аромат, толкова силен и завладяващ, щото нищо ароматно и благоуханно не би се сравнило с него. Така Господ просто започна да излива Благоуханието Си в мраморния улей, а от клоните на дърветата започнаха да падат маслини и да се свързват с Христовия аромат. И тогава от онези чучури потече Свято благоуханно Мירו, което се пълнеше в делвите. И докато още гледах, Господ посочи едно място в мрамора, като ми казваше:

“Ела и коленичи в Присъствието на Отца, Сина и Святия Дух! За да бъдеш вкоренен в Двора Господен, и в Дух и Истина потвърден като Господна Маслина!”

Благоговение и възторг изпълниха сърцето ми и аз коленичих в нозете на Господа и до белия мрамор. А тогава Исус докосна с ръце главата ми, тъй щото усетих, че потъвам в мрамора, а духът ми се съединява с Божията Святост. И ето, че клони се разпростряха от мен, и на тях се появиха зрели маслини. А Господ, като изля отново Благоуханието от чашата Си, ми проговори, казвайки:

“Моето Благоухание е Живот за тези, които се спасяват, и смърт за онези, които погиват! Бъди истинно потвърден като Божия Маслина! И нека в Маслото, от което ще се роди свидетелството ти, всякога да действа Благоуханието Ми! Защото сега те благославям с Покаянието на Смирната, Страданието на Канелата, Милосърдието на Тръстиката, и Незлобието и Кротостта на Касията!”

Самото Благоухание на Господ се разнесе из клоните ми, дарявайки ги с изключителна воля за плодородие! И онези зрели маслини започнаха да падат в мраморния улей и да се превръщат в Масло. А тогава Господ прибави под чучура на улея и златна делва, в която започна да се събира благоуханното Масло. И когато делвата вече се напълваше, Исус се приближи и ме докосна с ръцете Си, като ми казваше:

“Ела след Мене, скъпоценна Божия маслино! За да дойдеш на Хълма Ми и да занесеш делвата с Маслото на човеците от долината! Защото Отец Ми вече те запечата като една от присъствените Си маслини!”

От самото докосване на Исус аз отново се преобразих. И тогава Спасителят просто ме прегърна с ръцете Си, тъй щото прелетяхме над кръговете и слязохме на Господния Хълм на земята. А Господ отново ми проговори, като казваше:

“Слез, Мой помазанико с тази златна делва в долината! И дай от Маслото Ми на човеците, които ще срещнеш! Но не забравяй напомнителния свитък на Моя Бог и Отец и думите, с които казва:

“Винаги се помазвай с Маслото Ми, като се изпълваш с Благоуханието му и никога не забравяй Присъствените Ми маслини!”

А сега – слез долу и бъди Божието докосване за човеците!”

Изпълнен с ревност и дръзновение от думите на Исус, аз се затичах към долината със златната делва в ръце. Така, не след дълго, на пътя ме пресрещнаха двама човеци. Видели златната делва в ръцете ми, те се впечатлиха и ме приближиха. А тогава първият от тях ми проговори, казвайки:

“Привет в Името на Исус, слуго Господен! Виждам, че носиш златна делва, в която сигурно има някой много скъпоценен дар от Бога!”

“Привет от Спасителя Христос, люде!” – отговорих аз и продължих:

“Господ ме прати от Собствения Си Хълм, за да ви помажа с Масло в Господното Име! Понеже днес Господ има нужда от работници за Жетвата Си и от помазаници за Делото Си! А Сам Отец прогласи на Хълма думите Си относно това Масло – за да ви послужи не само за помазване, но и да се изпълните с Христовото Благоухание! ”

“Ти на нас за помазаници и помазание не ни говори! Ние не сме невежи относно Божията Воля!” – допълни вторият от човеците и продължи:

“Виждали сме много помазаници по десетки конференции, и самите ние сме били помазвани многократно! А сега просто ще направим това още веднъж! Хайде, отвори делвата и ме помажи в Господното Име!”

Човекът пред мен така настояваше и толкова беше убеден, че иска да бъде помазан с Господното Масло, щото аз отворих делвата и потопих цялата си ръка, тъй щото пръстите ми плувнаха в Масло. А след това прострял ръката си, казах на човека:

“Коленичи пред Господа и пред Неговия Свят Дух! И с цялото си сърце приеми Божието Свято Миро и Благоуханието Исус Христово, за да те одобри Господ и да приеме преклонението ти!”

Смутен от думите ми, човекът поклати глава и вече се канеше да коленичи, когато Благоуханието от Маслото буквално го блъсна в ноздрите, тъй щото човекът залитна настрана. И като побърза да се изправи, бързо изкрещя:

“Ако не виждах ръката ти, плувнала от Масло, в тоз час бих се заклел, че се опита да ме убиеш с отровен газ! Какво е това, което стори на ноздрите ми? Защо ми напомня за Покаяние, при положение че се покаях преди много години, а? Та аз не съм виждал по конференциите помазаник да плаче! Всички пеят, танцуват и викат “Алелуя”! Защо освен за Покаяние, нещо в това Масло ми натрапва Странение? Малко ли е страдал Господ за мен, та да омаловажавам Неговото Странение за сметка на моето? И изобщо – на какво мирише от това Масло? Какъв е тоя противен дъх, който ще ме кара да съжалявам бедняци, след като те не искат да повярват в църковния просперитет? О-о-о, наистина не понасям това Масло! То няма нищо общо с помазването, което вече съм приел от Бога!”

На тези думи на втория човек, спътникът му реагира, казвайки:

“Братко! Не отхвърляй Благоуханието на Христос, ако и да ти се струва смърт! Защото то е смърт за плътския човек, но е Живот за духовния! Защото не се ли сбъдва сега в живота ни оня стих от посланието на Апостол Павел, който гласи:

“Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват. На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен?” ¹⁷

Но ти добре помисли, че Благоуханието свидетелства за Маслото на Господ Исус Христос!”

“Ти пък какво знаеш?” – кресна отново вторият и ме посочи презрително с пръст, като продължи:

“Тоя ли да наричам способен за Божието дело, само защото е излял десет бутилки олио в тази делва, като отгоре е изсипал амоняк? Не те ли задушават тази миризма? Не ти ли е противна? Виж само колко гадно мирише! И да коленича ли аз пред този шарлатанин? Да му давам ли главата си, за да се гаври с всичкото ми достойнство и самочувствие! Никога! Казвам ти, никога! И сега те съветвам веднага да го оставим тоя и да вървим по Пътя Господен, понеже ни е съблазън от дявола, пратена да ни препъне и да ни угнети!”

---

¹⁷ (2 Коринтяни 2:15-16)

Първият не се съгласи с думите на спътника си. Тъкмо обратното – извърнал главата си, тихо му проговори, казвайки:

“Молих се Богу, за да срещна Исус в живота си! Години наред живях без Него и не стигнах доникъде! И днес, когато Той ме пресрещна, аз няма да Го изгубя! И не искам да помня никакви конференции, защото там всякога се протягаха празни ръце върху празни глави! А ето, Божият слуга идва с пълна делва с Божието Свято Миро и ти ме подбуждаш да го похуля! Няма да го направя, но ще коленича в присъствието на Господа, за да ме обдари с Маслото Си!”

“Ти наистина си луд и ми говориш като помрачен!” – изкрещя отново вторият. И като тръсна нервно глава, отново каза:

“Жалко, че толкова години се учи и никак не достигна до познаване на истината! А този нещастник с делвата – той ти е наказание от Бога, така да знаеш!”

След тези думи вторият си тръгна. А първият, като коленичи в Присъствието на Господ, ми проговори, като казваше:

“Помажи главата ми, слуго Господен! Възлей този Елей над главата ми, както Самуил възля Маслото върху главата на Давид! И нека Господ сега ме чуе и знае колко много обичам и любя Присъствието Му и Благоуханието Му!”

С огромна радост аз вдигнах златната делва, като възлях Маслото върху главата на човека. А тогава Христовото Благоухание се разгърна с цялата си сила и доведе човека до сълзи и цялостно прекършване в духа му и сърцето му. И той, като сви глава между коленете си, възрида, казвайки:

“Прости ми, Господи, че бях горд, когато Ти търсеше в мене Смирение! Не съм познавал Смирната Ти! Прости ми, че бях страхлив, когато Ти търсеше в мене Странение! Не съм познавал Канелата Ти! Прости ми, че бях коравосърдечен през годините, когато Ти търсеше в мен Милосърдие! Не съм познавал Тръстиката Ти! Прости ми най-сетне, че злоба и гняв са нападали сърцето ми, когато Ти Си търсил да намериш в мене Незлобие и Кротост! Не съм познавал Касията Ти! Но днес, когато познах всичко това и

се кая пред Тебе – дай ми скъпоценното Си Присъствие, за да не Те изгубя никога повече!”

Дочул думите на молещия се, Господ се сниши от Хълма до каещия се човек. И като прегърна с дланите Си главата му, с вълнение му проговори, казвайки:

“Понеже прие Господното Благоухание като Живот за духа си – бъди жив за Господа и живеј всякога в Неговото Присъствие! И понеже не се разбунтува пророк Господен да възлее Миро на главата ти, то нека пророческо бъде Маслото Ти и наградата ти от Мене! Аз непременно ще те въздигна до Святия двор на Отца Ми, за да те направя Присъствена маслина, която се зеленее и ражда всичките си плодове! Бъди от днес насетне благовонен и благоуханен, благословен и благодатен!”

След тези Святи и чисти думи към човека, Господ напълни погледа Си със Свещен Гняв. И като вдигна ръката Си и посочи към тичащия в долината отстъпник, ми проговори, казвайки:

“Нека сега да ти покажа каква ще е сетнината на този отстъпник. Понеже той отхвърли Масло, което строшава хомота на робството, то ново по-страшно и смъртоносно иго ще го нападне! Понеже тия, които не искат да живеят в двадесет и трети псалом на Давид и Господ да им бъде Пастир, непременно попадат на вълка Корей!”

Ето, че Господ ме прегърна и въздигна, като полетя с мене надолу в долината, която се стъмняваше и смрачаваше с всеки изминал километър. А накрая очите ми зърнаха отстъпника. Той беше повален от демоничен вълк на земята. И зверски вой излизаше от устата на вълка, който му казваше:

“Ще пазиш доктрините ми и ще ми се покоряваш като на бог! Иначе в тоз час ще те разкъсам! Чуваш ли! Да не си избягал далеч от glutниците ми, понеже църковна анатема ще те преследва! Да не си мръднал от стола си в кошарата ми! Защото вечер ще те разкъсам, а сутрин ще те ужасявам! Понеже ти сам избра съдбата си, за да ти бъда господ и бог, пастир и началник!”

С прегризан гръклян, който кървеше, отстъпникът успя само да каже:

“Амин, господи! Да, да, да, господи! Както кажеш, така ще бъде! Каквото решиш - това ще правя!”

Гледайки на воя на вълка и на пелтечещия нещастник, Господ извиси Гласа Си, като ми казваше:

“Иди и предупреди цялата Ми Църква, че който отхвърля Благоуханието в Маслото Ми, той нито пък ще получи Маслото на Благоуханието Ми! Защото Моята Църква има само един Пастир и Този Пастир съм Аз! Аз паса Църквата Си, а Моите Истински помазаници са тия, които отварят вратите на сърцата си, за да се изявявам Аз, а не те!

Тези Мои пастири са хората Давид! Те са, които имат Сърцето на Агнеца! Те са, които имат водителството на Пастиря! Те са, на които чашите им преливат от Господното Масло!

Всички останали, които нямат Маслото Ми и Благоуханието Ми, са вълци грабители, пратени от Сатана да разкъсват и погубват стадата и да убиват душите с демонична и човешка религия!

Затова заповядвам на всички ви:

Намерете четвъртия кръг на Божието Присъствие и избягайте от демоничната проклетия на религията! Избягайте от всеки човешки контрол и намерете Господ, за да ви дари с Маслото Си и с Благоуханието Си!

Който послуша тези Мои думи, няма да умре, и вълчи зъби няма да се докоснат до душата му! Който не послуша тези Мои думи, той самоволно е дал душата си на зъбите на вълка, и непременно отива в погибел!

А Аз сега ще заведа пророка Си в петия и последен кръг на Божието Присъствие! Блажени хората, които Ме последват! Те наистина ще се нарекат хора по Сърцето на Отца Ми!”

6. ВИДЕНИЕТО СЪС СВИТЪКА НА ГОСПОДНАТА СОЛ

“Винаги подправяй ястието си със Сол, за да зажаднееш за най-вътрешното на Божието Присъствие и да го поискаш, но никога не забравяй Присъствените Ми юнци, чрез които ти дадох Солта Си!”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Само на Господ и на най-близките около мен е известно през какво страдание преминах, за да изявя виденията в тази пророческа книга. Но в крайна сметка Божието винаги надделява и устоява, просто защото Негов създател и вдъхновител е Бог. Колкото до дяволът – той ще си остане смазано нищожество с разрушени комплекси за божественост.

Преди да ти разкрия последното видение в тази книга, аз отново искам да се позова на собственото си свидетелстване за Исус. Не правя това, за да се хваля или печеля каквито и да било дивиденди от възхищение и уважение, но само и единствено – за да покажа силата на пророческия стих от “Откровението на Йоан”, който за победителите над дявола казва следното:

“А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт...”¹⁸

Виждаш ли, братко мой, че ако има начин да победиш дявола, то той се осъществява чрез Кръвта на Исус и чрез словото на свидетелството. Но има и още нещо, което казва стихът, а именно – че тези победители не обичаха живота си дотолкоз, че да бягат от смърт.

През последните четиринадесет години очите ми се наситиха да виждат бегълци от смъртта. Наситих се на човешки отстъпления и предателства, които имаха за двигател именно страхът от смъртта. Наситих се на религиозни лицемери, които повече от всичко обичат собствения си живот, собствените си интереси и собствените си земни бизнеси и богатства. Аз искрено окайвам и съжалявам тези хора, защото в крайна сметка това бяха дребни души, вкопчени в дребните си страсти и желания.

---

¹⁸ (Откровение 12:11)

На тях дори споменаването на името "Мория" ги докарваше до ужас и трепет.

Защо ли? Какъв беше и какъв остава този Господен Хълм Мория, та да предизвиква такова тотално отхвърляне и заклеяване от земните църкви? Не знаят ли всички, че Божият слуга Стефан Главчев се олицетворява и отъждествява именно с Хълма Мория? Та нали всяка пророческа книга е запечатана именно като изява на Хълма Мория и като слово от Божия Пророчески Дух? Какъв е този Хълм, Този Дух и този Пример, на който един Божий слуга посвети живота си? И само към Хълма Мория ли трябва да гледат християните, когато в света гъмжи от всякакви служения, присвоили най-гръмките и прославени имена в Библията?

Ами с риск да накарам целия религиозен свят да се надигне против името ми и живота ми, аз ще призова всички Божии чеда да гледат само и единствено към Хълма Мория. Защото това е Господният Хълм и мястото на последния Господен Храм. И най-вече – защото духовно името Мория се свързва с най-вътрешния и най-святия кръг от Божието Присъствие – кръгът на Солта.

Когато преди четиринадесет години Господ Исус ме призова да Му служа и да пиша книги, аз искрено Го попитах какво ще е служението ми за Него. И тогава Той ми каза думи, на които посветих цяла пророческа книга:

"Ти си един от Божиите пророци и "Мория" ще се нарече служението ти. Велико слово от Отца на светлините ще се излее в сърцето ти и мнозина ще бъдат заплашени и съблазнени поради тебе. Ти ще станеш камък за стъпване и камък за препъване, тъй щото едни ще стъпят, за да се изкачат по-нагоре, а други ще се препънат, за да паднат и останат долу..."

И за да не умува никой върху самото име **"Мория"**, Исус проговори и други думи в сърцето ми:

"..."Мория" не е просто име. "Мория" е съдба от Вечността, която ще те заведе във Вечността. И ако Соломон построи на този Хълм Храм, в който Отец Ми да постави Името Си и Духа Си, то

помисли къде днес ще намериш камъните за последния Храм, който ще бъде въздигнат за последно на Божия Свят Хълм...”

Аз ще те помоля да се замислиш върху думите на Исус, братко мой. Защото това не са човешки думи, родени от човешки мозък, но съдбоносни думи, дошли от Вечността. И ако Господ е призовал едно сърце да Му служи на Хълма Мория, то го е направил, за да го заведе в най-вътрешния кръг на Божието Присъствие.

Защо? Именно защото Хълмът Мория е Хълм на Жертвата Господна! Именно на този Хълм Отец изпита вярата на Авраам, като му заповяда да принесе сина си Исаак. Именно с този Хълм Отец олицетворява и Личната Жертва на Сина Си, Когото даде за Спасението на целия свят.

Аз не вярвам в никакви други божествени проекти на последното време, освен във въздигането на един последен Храм на Хълма Мория, на който ще се намерят всички, които имат в сърцата си вярата на Авраам. И ако Господ беше силен да подкрепи и засвидетелства делото на слугата Си с мощни пророчески видения, записани в повече от сто и тридесет книги, то да умува ли още Божието домочадие как се написа всичко това или да види в слугуването на един пророк знамение от Небето?

Какво още чакате, братя християни?

С бял кон ли да дойда при вас или с черен мерцедес, за да разберете, че вече е дошъл краят на света – такъв, какъвто всички го познаваме?

Със захар, ориз и макарони ли да ви призова на Хълма Мория или с прекрасните видения, доказани и изпълнени с Дух и Истина? С дрехи втора употреба ли да ви привличам в кръговете на Божието Присъствие, или със светлия висон на благовестието? Не разбирате ли, че сърцето ми днес кърви за всички вас – било че ви познавам или сте неизвестни за мен? Не проумявате ли, че Господ превърна делото на един Свой слуга в жертвен принос пред Престола Си – за да ви явява всякога всичката Си Благост и Милост, без да взима на предвид отстъпленията ви, съмненията ви и всичкото ви бунтовно упорство?

Ето, казвам ти, братко мой, и вярвам че Святият Дух свидетелства на думите ми, че никога не се отказах да търся в живота си онова, което е Исус Христово. И ако някои религиозни кариеристи и мошеници за

четирнадесет години си построиха триетажни къщи и смениха по три луксозни автомобили за сметка на даването и сеенето на Божиите чеда, аз превърнах тяхната щедрост в техен принос за Божието дело. Тъй щото, даже и да нямат основания да кажат, че са писали пророчески книги, да имат съвършеното основание да изискат от Исус да изпълни в живота им изречените от устните Му думи:

“Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник в име на праведник, награда на праведник ще получи. И който напои един от тия скромните само с една чаша студена вода, в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си...”¹⁹

Ето защо изповядвам пред моя Господ и Бог и пред всичките Божи чедра, които четат редовете на тази пророческа книга, че делото на служение “Мория” не е дело на един човек, ако и Исус да е употребил само един за написването на книгите. Делото на служение “Мория” е дело на целия Божий остатък, напуснал местата на Вавилонското робство и запустение и посветил живота си за изпълняване на Святите Господни послания.

И този Божий остатък трябва да разбере, че днес е време за сплотяване и съвършено единомислие. Време, когато ще вървим с Исус не защото така трябва, а защото така искаме. Време, когато ще се откажем да бъдем насилвани, за да търсим и вършим Неговото, но двигателят на усърдието ни ще бъде радостта, че ние Го познаваме и Той ни познава. Че ние Го приближаваме и Той ни приближава. Че ние пребъдваме в Него и Той пребъдва в нас. Нищо повече и нищо по-малко от това. За да се напълни Господният Хълм с Божиите осветени, и да се съгради Господният Храм със Святите камъни на Всевишния.

А сега, братко мой, нека разкрия пред теб и последното видение, дадено ми от Господ. Защото аз продължавах да стоя и пребъдвам с Него на Господния Хълм, а върху нас стоеше простряна Божията десница. И ето, че Исус отново ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Ти наистина премина през годините през всичките кръгове на Божието Присъствие. Тъй щото и този кръг, който сега

---

¹⁹ (Матей 10:41-42)

ще ти покажа, няма да бъде неизвестен за братята и сестрите ми, понеже ще го разпознаят в много пророчески книги, които те вдъхнових да напишеш. Но Аз непременно ще заповядам на всичките Си Звани, Избрани и Верни да закопнеят именно за петия кръг на Божието Присъствие. Защото това е кръгът на Господната Сол, за която свидетелстват жертвените юнци пред Олтара на Моя Бог и Отец. И както ти казах в предишното видение, а тук отново потвърждавам – има нещо в Божия палец, което най-много ужасява дявола и ти ще го видиш именно в това видение.

А сега нека Синът отново да призове Своя Отец, за да разгъне пред очите ти петия от свитъците на Господното напомняне...”

След тези Свои думи Исус вдигна ръцете Си към Божията Ръка, като казваше:

“Всемогъщи Мой Отче! Сниши Ръката Си върху слугата Си и дай му да види последния пети свитък, който е навит върху палеца Ти!”

В отговор на призива Му, Отец сниши палеца Си върху Хълма, тъй щото Господ вече разгръщаше свитъка. А тогава видях как от върха на Палеца просия Пламенен Меч. И ето че самият Меч започна да пише върху свитъка, тъй щото думите от писаното бяха огнени. А Исус, като приближи огнения надпис, с развълнуван Глас ми каза:

“Прочети написаното от Меча върху свитъка!”

Погледнах написаното и го прочетох пред моя Господ. А думите от написаното гласяха:

“Винаги подправяй ястието си със Сол, за да зажаднееш за най-вътрешното на Божието Присъствие и да го поискаш, но никога не забравяй Присъствените юнци, чрез които ти дадох Солта Си!”

Докато още прочитях думите, Пламенният Меч докосна пергамента, тъй щото всред Божиите думи пламна видение. И тогава Исус отново започна да ми говори, като казваше:

“Как си обясняваш Пламенния Меч, който се появи от върха на Божия палец? Напомня ли ти нещо този Меч?”

“О, Господи мой! Той ми напомня за Святите видения, които Ти ми даде да получа и издържа в книгата **“Елои, Елои, Лама Савахтани”**...”

“А, каква беше тази книга, слуго Мой? За какво призоваваше тя християните?”

“О, скъпоценен мой Исусе! Това беше книга за Господната Жертва и за начина по който Огънят се превръща в Сол и Солта в Огън. За да се изпълнят Твоите думи в Евангелието:

“Защото всеки ще се осоли с огън, [и всяка жертва ще се осоли със сол]...”²⁰

“А защо трябва жертвите да се осоляват със Сол? Помисли и Ми отговори!”

Въпросът на Исус беше дълбок, но отговорът блестеше в сърцето ми:

“О, Господи мой! Солта съхранява жертвата и я запазва за много дълго време! Понеже без Сол жертвата би се разложила, но Солта я консервира!”

“Точно така е, момчето Ми! Солта наистина съхранява жертвата. И ако някъде църквите са изгубили Солта, но все пак са решили да се съхранят, те са прибегнали до светския начин, а именно – да станат фризери за дълбоко замразяване. Но не казах ли Аз на всичките Божии чеда, които имат Христовата Вяра:

“Вие сте солта на земята...”²¹

И не предупредих ли още:

“Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората...”²²

Сега разбираш ли, че единственият начин Солта да не обезсолее, е да дам на Църквата пророческите видения на слугата Си, свързани с кръга на Господната Сол. Защото ако Солта обезсолее, то тогава жертвата се обезсмя. Но ако Солта наистина остава солена, то тя освен, че ще съхранява, непременно ще извиква жажда по Божието Присъствие.

Затова нека сега да влезем през огненото видение, направено от Пламения Меч, и да се възвисим пред самия Престол на Отца и до Святия Му Олтар. Защото там не Синът, но Сам Отец ще говори на сърцето ти...”

---

²⁰ (Марк 9:49)

²¹ (Матей 5:13)

²² (Матей 5:13)

След тези дълбоки и съкровени думи Исус ме прегърна със силните Си ръце, тъй щото двамата с Него просто бяхме погълнати от огненото видение и възвисени нагоре...

Братко мой! Верни ми приятелю!

Има много места в Духа, където Господ би могъл да заведе сърцето ти. Но аз вече знам за себе си, че Светая Светих на Божието Присъствие е кръгът на Господната Сол. Това е място, където попадат много малко човешки духове и те не биха могли да пристъпят в него без изричната Воля на Бог Отец. В този кръг най-силното присъствие е Вярата на Отца. Тази Вярa, с която Отец вярва в жертвените юнци пред Олтара Си. Тази Вярa, с която Той ги натоварва с могъща изкупителна Сила. Тази Вярa, с която Всемогъщия и Премъдър наш Баща, е готов да види в сърцата на жертвените Си юнци Сърцето на Единородния Си Син.

Аз вече бях паднал по лице пред Божия Престол и не смеех да погледна към Олтара и Присъствените юнци, когато Господ Исус ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Сега Сам Синът ще се покори на Отца, и ти ще Го видиш като Един, приел образ на слуга, и пострадал до смърт на Кръст. Сега Аз ще бъда Агнецът на Отеческата Вярa, Всегдашният Жертвен Принос, поръсен със Сол. И ти, като слушаш Гласа на Отец Ми, извърши всичко, което Той ще ти каже...”

След тези Свои думи Исус се приближи до Святия Олтар на Бога и Отца. И като легна на масата на Пожертвуванието, простря ръце към Отец, като Му казваше:

“Отче Мой! Покажи пред слугата Си как Синът Ти стана Жертвен Принос на Олтара Ти, за да бъде Агнецът на Вечното Спасение!”

След думите на Господ, отсред пламъците на Святия Олтар се появи Пламеният Меч. И ето, че Мечът първом прониза челото на Исус, той щото пот започна да се стича по Лицето на Божия Син. А огнен пламък от Меча превърна потта на Сол. А тогава повторно Мечът прободe очите на Исус, тъй щото сълзи започнаха да се стичат по Лицето Му. И огнен пламък от Меча превърна сълзите на Сол. А тогава за трети път Мечът прободe Сърцето на Исус, тъй щото Кръв започна да се стича по Лоното на Господ.

И ето, че много огнени пламъци от Меча започнаха да превръщат в Сол изтичащата Кръв. А след това знамение моят Господ духовно се преобрази на прободен Агнец върху масата на Пожертвуванието. И три дървени купички с различна големина се появиха до Агнеца, в които острието на Меча събра поотделно Солта от потта, Солта от сълзите и Солта от Кръвта. Докато гледах без дъх на знамението пред Олтара, пламъците му се раздвижиха и Отец проговори на сърцето ми, казвайки:

“Слуго Мой! Сега, когато си до Сърцето Ми и виждаш Силата на Истинската Ми Вяра, искаш ли ти да се уподобиш в Жертвата на Сина Ми? Искаш ли върху сърцето ти и живота ти да тежи Вярата на Отца? Тази Вяра, че докато ти страдаш за Мен, Аз непременно ще спасявам сърца и ще осветявам души чрез Солта на свидетелството ти! Искаш ли Вярата Ми, слуго Мой?”

Сълзи на могъща Любов и Съвършено благоговение премрежиха очите ми. И аз, навел главата си пред Божия Олтар, проговорих на Отца, казвайки Му:

“Отче мой! Още откакто Ти Си ме посочил и Си заповядал служението на слугата Ти да носи името от Хълма на Твоя приятел Авраам, аз съм знаел, че ще чуя тези Твои думи! Затова искам Вярата Ти! И с цялото си сърце желая да се уподобя в Жертвата на моя Господ!”

Чул отговора ми, Отец отново проговори, като ми казваше:

“Пристъпи тогава до Жертвения Агнец и вкуси от Солта, която е в дървените купички, като следваш от най-малката и стигнеш до най-голямата. За да разбереш защо Солта на Жертвата не се обезсолява, но е силна да върши Спасение...”

С огромно вълнение, което не мога да опиша, аз пристъпих към Жертвения Агнец и прострях ръката си, като взех от Солта в първата най-малка дървена купичка. И ето, че когато вече вкусвах Солта, потоци от пот започнаха да се стичат по лицето ми, и върховна умора легна като планина върху плещите ми. А тогава Пламенният Меч докосна челото ми, и думи от Огън влязоха в духа ми. И с тях Отец ми казваше:

“Сега си вкусил от Солта на Усърдието и Иждивяването! Бъди усърден за Господ твоят Бог, както Той беше усърден за тебе,

когато изкупи душата ти от тъмнината на света и я приведе в превъзходната Светлина на Сион!”

След тези огнени думи, получих подтик да протегна ръката си към средната дървена купичка и да вкуся от Солта в нея. А когато го сторих, сълзи като река започнаха да се изливат от очите ми и тежка мъка налегна сърцето ми. А тогава Пламенният Меч докосна очите ми, и думи от Огън влязоха в духа ми. И с тях Отец ми казваше:

“Сега си вкусил от Солта на Страданието и Скръбта! Понеси всичкото страдание и скръб за Господ твоя Бог, както и Той скърбеше и страдаше за тебе, когато изкупи душата ти от тъмнината на света и я приведе в превъзходната Светлина на Сион!”

Ето, че получих подтик и за третата дървена купичка. Така аз протегнах ръка и напълних шепата си със Сол, като я погълнах всичката. А когато го сторих, сърцето ми прокървя от пробождане, и рани се отвориха на гърдите ми, от които потече Кръв. А тогава Пламенният Меч докосна раните по гърдите ми, и думи от Огън влязоха в духа ми. А с тях Отец ми казваше:

“Сега си вкусил от Солта на Разпятието и Смъртта! Понеси това разпъване и смърт за Господ твоя Бог, както и Той беше разпнат и умря за тебе, за да изкупи душата ти от тъмнината на света и да я приведе в превъзходната Светлина на Сион!”

След тези огнени думи, отсред пламъците на Олтара към мен се протегна Божията Ръка. И Отец отново ми проговори, като казваше:

“Ето, слуго Мой! Сега си Мой син, и Аз съм твоят Баща! Сега те виждам уподобен в Жертвата на Моя Син Исус и имаш Моята Вяра вътре в себе си!

Вярата, че Аз непременно съм силен да събера всичките Божии люде на Господния Хълм! Вярата, че Солта от Жертвата, с която е насолена тази книга, непременно ще извика всичката силна жажда по кръговете на Моето Присъствие! Вярата, че Моите люде ще вкусят от Моята Сол, и всякога ще се насилват да искат, но никога няма да искат да насилват!

Защото от дните на Йоана Кръстителя и до днес Царството Ми се грабва от тези, които се насилят!

Кои то са жадни за Мен, както Аз съм жаден за тях! Които Ми доверяват сърцата си, както и Аз им доверявам Сърцето Си!

Аз, Всемогъщият на Сион, заповядвам на цялото Божие домоладие да се покори на думите Ми и да пристъпи в кръговете на Моето Присъствие, като се остави от света и всичко, що е в света!

Аз, Всемогъщият на Сион, заповядах живота на пророка Си за знамение и предвещание против Вавилон, и за Свята надежда и дръзновение на Званите, Избраните и Верните!

Аз, Благодатният и Опрощаващият, простирам Ръката Си и към близките, и към далечните!

И на близките казвам:

Станете Ми още по-близки!

Приближавайте се към Мен, и ще се приближавам и Аз към вас!

И на далечните казвам:

Докато имам Жертви на Олтара, Милостта ми за вас остава! Приближете се и Ми станете близки – докато все още Милостта Ми издирва и Благодатта Ми спасява!

Аз, Бог на Святото Си Присъствие, дадох тези видения и думи на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”